

micro

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor
Studentești din Institutul Politehnic
„Traian Vuia” din Timișoara

Anul V ● nr. 2 (30) 1973 ●

● 16 pagini ●

PRIMĂVERILE BĂTRINULUI

În palmele-i tremurînde, bătrînul aduna cu mîgăla nisipul ornicelor străvechi, apoi zîmbind de o mulțumire ascunsă, își răsfirea degetele în vîntul primăverilor trăite. Era de mult acolo, iar marea învățase să-i deslușască gîndurile albe de timp, aruncînd curcubeie prelungi spre țărîmul său singuratic.

Trecuseră mulți ani de cînd năprasnice furtuni brăzdaseră țărîmul bătrînului. Adeseori nisipul se-nvulburase-n pinze de flăcări și umbre, dansînd sinuos spre cea mai fecundă poveste. Pe fiecare creastă de val mileniiie purtaseră ecouri de cai și voievozi cu zăngănit de buciurn și de sulii, înfipite-adînc în brațe de statui. Dar răsăritul acesta de pe urmă, pulsa în muguraticile vîrste ale bătrînului, iar clipele se regăseau semețe pe fiecare filă de-mpîlniri.

În palmele-i tremurînde, bătrînul aduna cu mîgăla nisipul ornicelor străvechi, apoi, zîmbind de mulțumirea creștelor limpezi, își răsfirea degetele în vîntul primăverilor trăite, al primăverilor noastre.

IONEL MATAIA

În acest număr:

- **Presa studentească de la amatorism la performanță.**
- **40 de dolari – un gram de moarte lentă.**
- **Paginile Facultății de Construcții.**

WRADICAL

INEFICIENȚA ȘI FORMALISM

- **La modul studentesc... despre studenție**
- **ARTIS: Cîteva repere despre arta programată, arhitectura informațională**
- **UNIVERS: Aplecare firească lui DIMITRIE CANTEMIR.**
- **Performanțe științifice studentești**
- **CALEIDOSCOP ȘTIINȚIFIC**
- **micro(m) divertisiment.**

BIBLIOTECA UNIV
Nr. 2724/1974
Exemplar nr. 1

EFTIMIE MURGU—

figură proeminentă a gândirii pașopatiste

Gînditorul și revoluționarul bănățean Eftimie Murgu reprezintă una dintre cele mai proeminente personalități ale generației de cărturari patrioți de la 1848, care și-a consacrat activitatea sa luptei pentru libertatea socială și națională. Despre activitatea lui practică revoluționară, despre contribuția pe care a adus-o la răspîndirea ideilor înaintate ale vremii s-a scris destul de mult. În schimb, concepțiile sale privitoare la istorie, politică, lingvistică și chiar unele concepții social-politice continuă să rămână insuficient explorate.

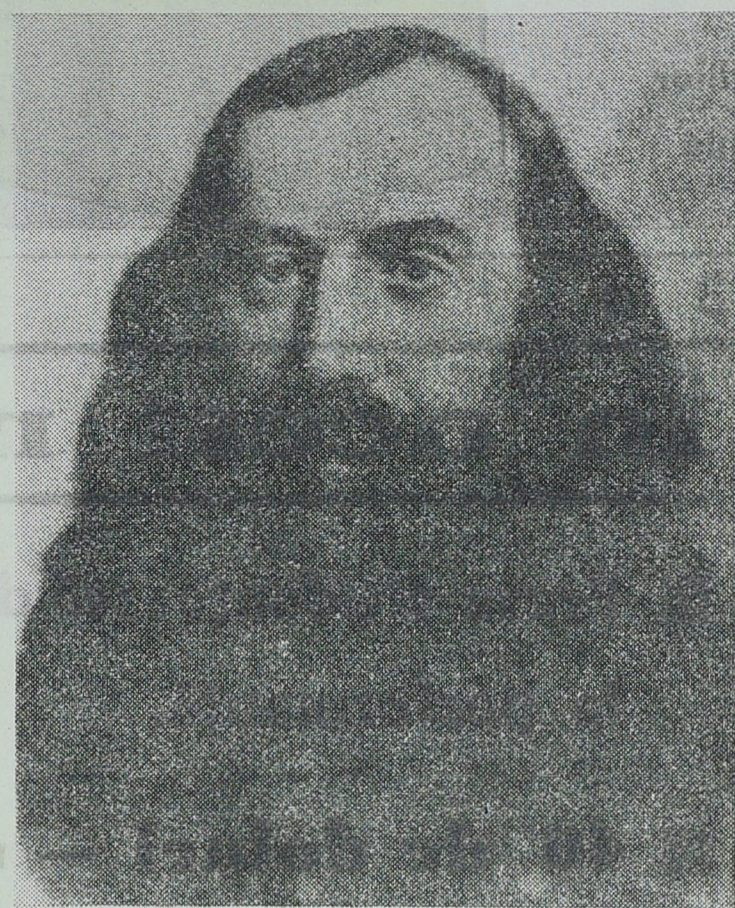
Aniversarea a 125 de ani de la revoluția din 1848 constituie un bun prilej de a evoca personalitatea lui Murgu nu numai în domeniul activității practice revoluționare, ci și pe planul gândirii sale înaintate, încercînd să evidențiem unele dintre eforturile lui de a situa istoria pe terenul real al științei.

În legătură cu concepția sa filozofică generală, Eftimie Murgu îmbrățișează orientări filozofice raționaliste de intensă circulație europeană în deceniile 3, 4 și 5 ale secolului trecut, fapt dovedit atît de cursurile lui de filozofie predate în limba română la Academia Mihăileană din Iași, cit și de prelucrarea și traducerea tratatului de „Logică” al dascălului său de la Budapesta, Imre Ianoș. Subliniem că Murgu nu a aderat la concepțiile mistice, iraționaliste sau pesimiste, ci și-a însușit sistemele filozofice raționaliste și optimiste, care, deși idealiste, au avut o mare însemnătate pentru pregătirea revoluției și pentru ridicarea nivelului cultural al generațiilor tinere din țara noastră.

În deplin acord cu Imre Ianoș și cu alți filozofi contemporani, Eftimie Murgu consideră că marea filozofie este de a cerceta temeiurile cuprinse în științe, de a dezvălui, dovedi și demonstra „care este scopul ființei noastre, care este treaba înaltelor puteri sufletești, ce putem și ce trebuie să facem pentru a câștiga liniștea, armonia ființei noastre prezente, și a nădejzii viitoare”. Filozofia se află într-o indisolubilă legătură cu toate științele, indiferent de domeniul realității pe care îl studiază. El insistă însă mai ales asupra raporturilor dintre filozofie și istorie, urmărind să introducă în studiul istoriei metodologia filozofică și riguroasa raționamentelor logice. Filozofia conferă istoriei viață și putere, o înarmează cu metodele necesare cercetării cauzelor apropiate și îndepărtate ale evenimentelor, ea învață „regulile de a judeca însușirile istoricilor, de a deosebi momentele amăgitoare de cele adevărate, întîmplările adevărate de cele nestiute sau născocite”.

Eftimie Murgu era ferm convins că numai cu ajutorul metodelor filozofice și raționamentelor logice, istoria ar fi depășit faza descriptivismului și ar fi dobîndit posibilitatea de a opera o autentică disociere între realitate și legendă, între adevăr și fals. Respectarea adevărului istoric, depistat cu ajutorul raționamentelor riguroase, constituie în concepția sa judecătorul și criteriul suprem al evenimentelor și proceselor sociale, firul călăuzitor al istoriei, avînd o înaltă valoare euristică în fața rațiunii și adevărului trebuie să se incline întreaga istorie din trecut sau din prezent, deoarece „scopul falsității este imposibil de atins cînd există un adevăr”.

Ca și Ion Ghica, viitorul bănățean spunea că secolul al XIX-lea este secolul libertății, al adevărului și științei, și drept urmare istoria reală adevărată, nu se poate explica prin boezie și legendă, prin afirmații hazardate sau raționamente sterile. „Noi nu ne mai simțim nevoiți astăzi să ne refugiem la legendă, avînd convingerea că în istorie doar adevărul și nici decum poezia, cu atît mai puțin legende, pot avea puterea unui argument fun-

damental”. Respectarea adevărului istoric reprezintă coordonata majoră a concepției lui Murgu cu privire la demonstrarea argumentată a originii latine a limbii și poporului român, iar în celebra sa disertație, consacrată acestei probleme, se dovedește un iscusit mînuitor al raționamentelor logice, în cunoșcerea sa polemică cu Sava Tököly. Acesta spunea că nu înțelege ce glorie, ce mîrire, ce avantaj ar fi avut poporul român din aceea că este de origine latină. Răspunzînd acestei neînțelegeri Murgu scrie: „Românii nu caută nici glorie și nici mîrire prin aceea că se consideră români, ci pur și simplu adevărul, și acesta este deci un avantaj suficient pentru români, de vreme ce se poate convinge în felul acesta că este urmașul neîndoișos al romanilor”.

De asemenea, atunci cînd cercetează sau apreciază autenticitatea unuia sau altuia dintre evenimentele istorice, Eftimie Murgu ia în considerare întreaga complexitate a factorilor care au concurat la formarea limbii și poporului român, precum și înlănțuirea cauzală a acestor factori, fiind un puternic adversar al pozițiilor unilaterale și al deducțiilor sofistice. Declarînd că el este „prea deprins cu regulile solide ale rațiunii sănătoase”, spre a acorda credit falsităților, denaturărilor, Murgu se ridică împotriva tuturor concepțiilor care încercau să explice originea limbii și poporului român numai pe baza confesiunii religioase și a etimologiei cuvîntului valah. El combate cu puterinică vigoare concepțiile unilaterale atrîgînd atenția asupra deosebirilor esențiale dintre narune și religie, devaluie falsitatea pozițiilor neștiințifice care denaturează voit sau nevoit adevărul istoric, acordînd o deosebită atenție factorilor esențiali ai originii poporului nostru cum ar fi limba, modul de viață obiceiurile, dansurile, muzica și însuși „caracterul inimii”, cum spune Murgu. În fața incursiunilor pe care el le face în vasta literatură istorică, în fața prohibițiilor argumentelor și riguroaselor sale raționamente, concepțiile adversarilor lui Murgu rămîn anistorice, se transformă în apariții imaginare, de domeniul legendelor, nu tîn de domeniul științei, faptelor reale și adevărului istoric.

Eftimie Murgu stabilește o legătură organică între națiune, cultura națională și conștiința națională. În acest sens el bornează de la premisa după care orice persoană morală este obligată,

conform legii naturale, la auto-stimulare, aceasta constituind prima justificare a fericirii, culturii și virtuții. Așa cum nu poate fi stimat ceea ce este necunoscut, tot așa întreaga stimă pentru propria națiune, ar rămîne un simplu vis, dacă ea nu este cunoscută membrilor săi. De aceea, Murgu consideră că o necesitate pentru fiecare cetățean, să-și cunoască, înainte de toate, propria sa națiune. Această cunoaștere începe cu originea națiunii, iar originea națiunii constituie temelia edificării cunoașterii istorice. Cunoașterea națiunii proprii, a originii și evoluției ei, constituie una din premisele cele mai importante ale formării conștiinței naționale, careia Murgu, ca și ceilalți gînditori de la 1848, îi acorda o atenție deosebită în lupta pentru eliberarea națională și socială. Însa formarea conștiinței naționale era imposibilă fără cultură în general, fără cultură națională în special. „Sfînta lege a naturii care se destăinuie prin rațiunea noastră, povățuiește și obligă pe oameni la autoinstruire. Această îndatorire se referă și la națiuni întregi ai căror indivizi sînt de asemenea obligați la stimularea culturii”.

În această lumină apar și mai evidente eforturile lui Eftimie Murgu la dezvoltarea culturii naționale, la răspîndirea ideilor progresiste, la stimularea limbii naționale. Ca și Bălcescu, Eftimie Murgu era deplin conștient că ieșirea poporului român din labirintul vicisitudinilor istorice era imposibilă fără făurirea unei culturi naționale, fără cunoașterea adevărului cu privire la originea și evoluția sa. Iluminismul lui Murgu, și în general iluminismul de la 1848, nu era un iluminism abstract, rupt de realitățile politice și sociale, de problemele fundamentale ale epocii, de interesele și aspirațiile maselor largi populare, ci el constituie factorul subiectiv al revoluției pentru eliberarea națională și socială.

Ridicarea adevărului la rang de axiomă a istoriei, înlăturarea falsității și legendei, reprezintă în concepția lui Murgu pasul hotărîtor în direcția transformării istoriei dintr-un domeniu al speculațiilor și manevrelor, în știință, fiindcă adevărul este inalienabil științei. Contribuțiile sale se înscriu pe linia eforturilor debuse de N. Bălcescu și M. Kogălniceanu pentru transformarea istoriei în știință, una dintre preocupările importante ale epocii de la 1848.

M. TURTOI

Au trecut cîteva luni de la conferința Uniunii A.S.C.R. Purtătorii gîndurilor noastre s-au întors de mult în mijlocul nostru, alături de preocupările de zi cu zi. Cei mai mulți am urmărit lucrările conferinței prin intermediul presei, dar parcă altceva este atunci cînd stai de vorbă cu un coleg de al tău care a participat la lucrări. În această stare de mare efervescență creatoare manifestată în toate domeniile pe plan național noi studenții deși ne străduim să ne realizăm sarcinile profesionale, ne simțim totuși, puțin, neproductivi.

În ideea celor dezbătute la conferință dorim și noi ca presa studențească să devenim din ce în ce mai productivi — munca noastră să câștige o tot mai mare eficiență.

Presa studențească, a avut, are, și va avea auzul cuvînt de spus în formarea omului de mine. Este de datorita noastră ca trecînd peste obstacolele inerente oricărui început (pînă cînd o să ne tot scuzăm cu începuturi?), să facem ca aceste reviste studențești să-și câștige un cuvînt greu. O revistă care pătrunde într-o masă de oameni, este un factor ineztrat cu multiple valențe.

A reuși să minuiști claviatura acestor valențe în așa manieră încît să contribuie în mod direct, constructiv, progresiv și alert la crearea și dezvoltarea germinilor de viață comunistă iată „firul Ariadnei” în jurul căruia vor trebui să graviteze activitățile noastre jurnaliste.

Vom folosi ca rampă de lansare a discuțiilor din cadrul revistei „MICRON”, istoricele documente de partid care au jalonat viața politică a României din acești ani.

În spiritul acestor documente și nicidecum în repetarea lor diluată, vom continua organizarea de mese rotunde cu cititorii. Ca o experiență a redacției noastre considerăm că această formă de activitate — masa rotundă — este cea mai propice pentru a aborda viața politică în mod științific și atrăgător. Vom începe încă din acest an realizarea primelor eseuri politice pe care le dorim purtătoarele unor înalte valori etico-morale, dar dintr-o ambiție de politehniști, le dorim și bine realizate literar.

Vom tinde spre înrădăcinarea ideii că abordarea vieții politice se poate face în mod just numai printr-o abordare științifică sub girul unor cadre competente atît din interiorul cit și din exteriorul vieții studențești.

Dar îndrăznesc a ne propune ca, pentru a reuși să ne făurim o Românie a anilor viitori așa cum ne-o dorim cu toții, va deveni tot mai necesar ca alături de calitatea de student să o dobîndim și pe cea de „cadru didactic”.

Atribuțiile sociale cu care sintem însărcinați, cei ce lucrăm în presa studențească, ne îndreptățește să afirmăm că am fost printre primii care au aplicat în fapte un principiu

Presă studențească de la amatorism la performanță

devenit astăzi o cerință actuală, aceea de a activa atît pe plan profesional cit și pe plan politico-social.

Dacă pentru a se desăvîrși profesional studenții urmează o facultate, de ce nu ar urma una și pentru al doilea plan de activitate și de ce cursurile acestei de a doua facultăți, nu s-ar numi: presă, radio, televiziune? Iată de ce trebuie să devenim (în presă) „cadre didactice” ale acestei facultăți politico-sociale, facultate la care nu se admit nici restanțe nici ani bisaiți, fiindcă este însăși viața.

O altă exigență pe care va trebui să ne-o impunem va fi originalitatea.

Studentul prin natura sa este una dintre cele mai caustice, mai ironice (în sensul bun al termenului, mai exigente și mai perspicace „persoane sociale” pe care le cunoaște societatea la un anumit moment. Un student și sigur nu numai el, are acea plăcere, de a deschide o publicație și de a frunzări avid de interesant, avid de nou, de spectaculos de fascinant, de real și întotdeauna avid de uman. Să realizăm materiale care să fie posesoarele cel puțin, a acestor calități.

Un titlu debil și un articol asemănător cu titlul nu vor face decît să incite la inchistare, la pasivitate, la toropeală socială. Trebuie să ne dăm odată seama că ne adresăm unei mase de oameni, colegi cu noi, care nu sînt obligați să ne citească, ci trebuie să ne dobîndim noi această calitate. Oricît de bune materiale ar apare în aceste reviste studențești trebuie să ne fie clară ideea că este o muncă de Sisif, o muncă în care exigența personală, exigența redacțională și timpul sînt factorii primordiali.

Cu cit exigența va fi mai mare, cu cit, hai să spunem rata exigenței va fi mai constantă, cu atît primordialitatea factorului timp va scădea.

Consider că acesta este punctul nevralgic al activității noastre.

Un alt element al jurnalisticii universitare o reprezintă problema aspectului grafic. Da!... „problema” pentru că este încă problemă și este parte componentă a exigenței redacționale.

Un titlu atrăgător și un material bun vor provoca dacă nu altceva, măcar oboseala cititorului în cazul cînd nu va exista o corelație de bun gust între grafică-paginație și text. Desigur revistele studențești nu au posibilitatea grafică ale unor anumite apariții (ex: Flacăra sau Contemporanul) și de multe ori sintem puși în situația de a constata ulterior că fotografia unui student seamănă mai mult cu bunicul său, dar tot atît de limpede să recunoaștem că se poate face grafică frumoasă, bună și cu gust și numai în alb-negru.

Iată de ce, în redacția noastră cu concursul competent al colegilor de la arhitectură, am convenit să ne impunem să facem din actul grafic un act de frumos, un act de artă.

Gama largă a problematicii jurnalisticii studențești mă obligă din motive de spațiu să trec doar în revistă cîteva elemente pe care noi le abordăm curent și pe care le considerăm că sînt bune, și nu m-aș opri decît la două: paginile facultăților și anchetele și mesele rotunde care abordează multiplele aspecte ale vieții universale. Alături de acestea ne propunem să ilustrăm această cerință imperioasă de a determina încă de pe bîncile facultății interesul pentru „Știința conducerii societății”.

Ar fi o pretenție falsă dacă aș considera încheiată și epuizată problematica presei studențești.

Așa cum m-am străduit să arăt, avem de modificat sau de creat cel puțin o părticică din conștiința celor care ne citesc.

MICRON

PERFORMANȚE ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI

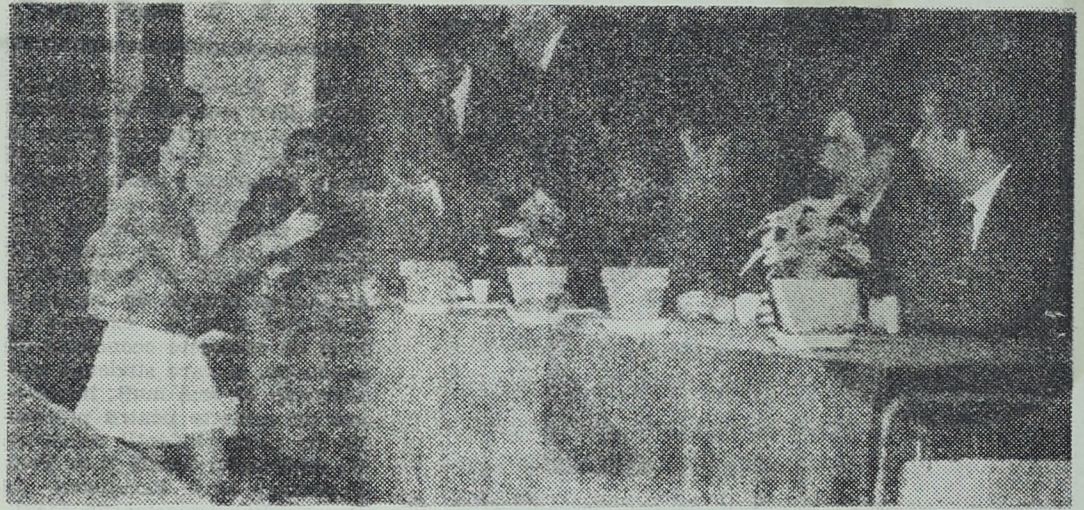
Cîștigătorii concurșului „TRAIAN LALESCU”

FAZA LOCALA:

MATEMATICI, Anul I. Premiul I: Tripon Nicolae, Ba-
ca Constantin, Olteanu Emil. (Electrotehnică). Premiul II: Stoica Ioan, Tomuș Nicolae, Peligrad Nicolae, Parfenie Radu, Munteanu Ioan, Ardelean Ioan, Borozan Octavian (Electrotehnică). Oghercin Codruța (Mecanică), Rață Alexandru (Electrotehnică). Premiul III: Pașu Adrian, Chiriță Mircea, Silcă An, Zelenak Maria (Electrotehnică), Szakát Ștefan (Mecanică). Anul II. Premiul I: Dini Petre, Ciocîrlie Horia, Trușău Dan. (Electrotehnică). Premiul II: Dobra Rodica (Electrotehnică). **MECANICĂ TEORETICĂ**, Premiul I: Tripon Nicolae. (Electrotehnică). Premiul II: Hăiș Paul, Sulea Paul, Electrotehnică, Buștiuc Mircea, Mocuța Emilia (Mecanică), Dumitru Ion (Construcții). Premiul III: Perța Ioan, Mărieș Remus, Borozan Octavian, Peșan Tudor, Munteanu Ioan, Vasilescu Mircea, (Electrotehnică), Filip Zoltan, Berberich Erich, Samoilă Alexandru, (Mecanică), Niculăeasa Victor, Predescu Andra, Wagner Gert, Munteanu Pavel, Constantinescu Valentin, Muntoiu Dorel Construcții, Daraboș Iosif. (Mecanică agricolă). **FIZICĂ**, Premiul I: Peșan Tudor (CE.1) Stoica Florin, Tănăjdan Corin, (EA.1). Premiul II: Voniva Alexandru, Marchiș-Dorel, (EA.1). Premiul III: Keresztes Ludovic, Moldovan Mihai (EA.1), Guran Constantin (EM.2). **CHIMIE GENERALĂ**, Premiul I: Schuller Carol. Premiul II: Tudorașcu Veronica. Premiul III: Szabo Carol. **REZISTENȚA MATERIALELOR**, Subsecția Construcții: Premiul I: Radu Eugen; Premiul II: Bokor Elisabeta, Gita Cornel, Fülöp Alexandru, Halmágyi Francisc, Bolduș Dorel, Magheru Liviu; Premiul III: Maiceică Ion, Pal Francisc, Calotescu Elena, Munteanu Voicu, Davidescu Simina, Mihu Petru, Adam Harald, Kuhn Ștefan. Subsecția Mecanică agricolă, Electrotehnică, Mecanică: Premiul I: Nicolăină Efrem (Mec. agricolă); Premiul II: Vădan Nicolae (Mec. agricolă), Ionuț Octavian (Mecanică an II A); Premiul III: Ștefanov Constantin, Romoșan Pentru, Ily William, Samoilă Alexandru, Brustureanu Ignat, Cercel Nicolae (Mecanică an II A). **BAZELE ELECTROTEHNICII**, Subsecția Teoria cîmpului magnetic. Premiul III: Crișan Eugen (EE.II), Marincu Adrian (EE.II) David Ștefan (EE.II).

FAZA NAȚIONALĂ:

Vi prezentăm acum pe cîștigătorii premiilor: **SECȚIA CHIMIE GENERALĂ**, anul I. Premiul I: Veronica Tudorașcu, Institutul politehnic Timișoara; Premiul III: Roman Dumitriu, Institutul de petrol, gaze și geologie București, Iftimie Nefântu, Universitatea-București, Carol Szabo, Institutul politehnic Timișoara. **SECȚIA CHIMIE GENERALĂ**, anul II. Premiul I: Manuela Ionescu, Universitatea București; Premiul II: Mariana Demetrescu, Institutul de petrol, gaze și geologie București, Cristina Mușat, Universitatea București, Nicolae Popescu, Institutul politehnic București, **SECȚIA MECANICĂ TEORETICĂ**, anul I. Premiul I: Isac Kohn, Institutul politehnic Iași; Premiul II: Dorel Popescu, Institutul politehnic București. Paul Sulea Institutul politehnic Timișoara; Premiul III: Gheorghe Pentiu, Institutul politehnic București. **SECȚIA MECANICĂ TEORETICĂ**, anul II. Premiul II: Iosif Darabaș, Institutul politehnic Timișoara. **SECȚIA BAZELE ELECTROTEHNICII**, anul I. Premiul I: Adrian Marincu, Institutul politehnic Timișoara; Premiul II: Eugen Crișan, Institutul politehnic Timișoara; Premiul III: Alexandru Popescu, Institutul politehnic București, Mihail Stoleru, Institutul politehnic Cluj. **SECȚIA BAZELE ELECTROTEHNICII**, anul II. Premiul II: Nicolae Patrubby, Institutul politehnic Cluj; Premiul III: Sorin Curtavencu, Institutul politehnic Cluj. **SECȚIA MATEMATICĂ**, anul I. Premiul I: Dan Tîpa, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”—Iași, Valeriu Breazu, Institutul politehnic București; Premiul II: Alexandru Dimca, Universitatea București, Constantin Bădea, Institutul politehnic Timișoara; Premiul III: Florin Gorunescu, Universitatea Craiova, Viorel Curea, Institutul politehnic București. **SECȚIA MATEMATICĂ**, anul II. Premiul I: Constantin Velinescu, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”—Iași, Dan Trușău și Horia Ciocîrlie, Institutul politehnic Timișoara; Premiul II: Doru Florescu, Universitatea București, Constantin Petrișor, Academia Militară București; Premiul III: Victor Pătrîngenaru, Universitatea București, Radu Marcel, Institutul politehnic Galați.

În zilele de sîmbătă și duminică (11 și 12 mai) viața institutului nostru a cunoscut o animație deosebită. Organizatorii alergau care încotro, făcînd curse regulate între gară și Complex, spre a-și îndeplini cît mai echitabil atribuțiile de gazde. Stația de radio a Complexului transmitea muzică și urări de bine, la ore neobișnuite pentru noi. Forfota era generală. La Facultatea de Mecanică, se lucra din plin la pavoazare, urmărindu-se o atmosferă cît mai plăcută, cît mai intimă. De prisos a vă mai informa că toate aceste pregătiri erau destinate celei de a IV-a ediții a concursului profesional „Traian Lalescu” — faza republicană.

Concurenții, sosiți din toate centrele universitare ale țării,

șefa de lucrări Silvia Dobre care a fost alături de noi atît la faza locală cît și acum la faza națională. Mulțumesc pentru bunele urări.

La secția de mecanică teoretică participanții așteptau și ei nerăbdători subiectele (care cine știe din ce motive se cam lăsau așteptate). Îi rugăm pe tov. Ilea Horia student în anul I. al Facultății de Mecanică din Cluj să ne comunice impresiile sale despre modul de desfășurare al acestui concurs.

I. H.: Această fază a concursului profesional „Traian Lalescu” reprezintă în primul rînd un prilej de a ne verifica cunoștințele profesionale, constituind un mijloc eficace de impulsare al studiului individual. Consider că nu avem nimic de pierdut ci nu-

pe marginea unor probleme care ar fi putut să constituie eventuale probe aplicative ale concursului. Facem deci cunoștință cu Ecaterina Tîfrea și Lupșa Gabriela, studente ale Facultății de fizică — chimie de la Universitatea din Brașov.

R.: V-am ruga să ne faceți cunoscute cîteva din impresiile voastre, în ceea ce privește modul de desfășurare și de organizare al acestui concurs.

E. T.: Cred că acest concurs, este foarte bine organizat, fiindu-ne deosebit de folositor în activitatea noastră profesională, în activitatea noastră de viitoare cadre didactice. Ne bucurăm foarte mult faptul că, faza republicană are loc la Timișoara, cu atît mai mult cu cît știm că timișoreni sînt inițiatorii acestui concurs și deci, au experiență. Sperăm să plecăm dacă nu cu lauri, măcar cu impresii plăcute.

L. G.: Vă promitem că la viitoarele ediții ale concursului îi vom îndemna pe colegii noștri să participe în număr cît mai mare.

R.: Cum vi s-a părut programul de dinaintea concursului?

L. G.: Programul organizat pentru noi a fost foarte bine conceput. În acest sens, aș aminti vizitele făcute la laboratoarele Facultății de chimie, din Institutul Politehnic „Traian Vuia”. Consider aceasta drept un lucru bine venit, întrucît și noi lucrăm în laboratoare și am fost surprinse să observăm că și cele ale colegilor noștri din Timișoara sînt deasemenea bine puse la punct.

În acest moment, brusc, se așterne liniștea. Au sosit subiectele mult așteptate. Ne retragem încet, lăsîndu-i pe participanți la preocupările lor concrete, simțîndu-ne alături de emoțiile dar și de buna lor pregătire profesională. Am mai apucat să auzim doar cîteva cuvinte: „Care soluție are un pH mai mare...?”

Orele treceau greu. Se pare că nimeni nu voia să renunțe la întrecere. Și totuși, după mai puțin de 3 ore, cîțiva concurenți încep să iasă. Printre cei care părăsiseră primii sălile de concurs, se numără și studenta Tudorașcu Veronica din anul I. al Facultății de Chimie, din Institutul nostru. Nu știu dacă m-am gîndit atunci serios că va fi performera nr. 1 a acestui concurs, la secția de chimie generală, știu doar, că la festivitatea de premiere am fost plăcut surprins de cele 19 puncte realizate de cea care ne-a reprezentat. Și nu este singura.

Aș mai aminti dintre cei premiați pe studentii: Marincu Adrian (cu care am făcut cunoștință la începutul articolului), Crișan Eugen, Sulea Paul, Darabaș Iosif, Szabo Carol și David Ștefan.

Ionel Matată

Concursul profesional

„TRAIAN LALESCU” la faza națională

păreau nerăbdători să-și verifice cunoștințele, discutau în grupuri împărțîșindu-și primele lor impresii. Înarmați cu un magnetofon și un aparat de fotografiat, ne-am îndepărtat și noi spre unul din grupuri. Pentru început facem cunoștință cu tov. Marincu Adrian., reprezentantul institutului nostru la secția bazele electrotehnicii.

R.: Tov. Marincu, am vrea să știm ce semnificație atribuieți acestei faze republicane a concursului „Traian Lalescu” — țînînd seama că inițiativa organizării aparține I.P. din Timișoara?

M. A.: Aceste concurs are un deosebit merit, ca și inițiatorii lui, prin faptul că face posibilă o confruntare deschisă între studenții din diferitele institute ale țării, face posibilă totodată aprecierea nivelului profesional maxim pe care îl pot atinge cei mai buni studenți în specialitatea respectivă. Inițiativa institutului nostru în ceea ce privește realizarea unui asemenea concurs este bine venită, bucurîndu-se de apreciere unanimă a tuturor participanților.

R.: Tov. Marincu noi vă mulțumim urîndu-vă succes și la această fază a concursului profesional „Traian Lalescu”.

M. A.: Sper că acest concurs va trăi de acum înainte, contribuînd din plin la buna pregătire profesională a noastră. Aș vrea să menționez că în facultatea noastră s-a inițiat pregătirea participanților la concurs, o contribuție deosebită în acest sens aducîndu-și

mai de cîștigat, principalul este să participe. Spun aceasta, avînd în vedere faptul că pentru a te prezenta la un asemenea concurs este necesar mult studiu individual, depășînd conținutul cursurilor și seminariilor, ceea ce contribuie la lărgirea orizontului nostru profesional. Aș afirma că acest lucru ne va fi de un real folos în anii mai mari, cînd vom trece la realizarea proiectelor.

R.: Considerați că acest concurs, „Traian Lalescu”, inițiat acum 4 ani de I.P. Timișoara înlocuiește cu succes vechile olimpiade studențești?

I. H.: De fapt, eu am considerat acest concurs o continuare firescă și necesară a olimpiadelor la care am participat în liceu. Nu știu în ce mod se desfășurau vechile olimpiade studențești despre care mă întrebăți dar cred că acest concurs, așa cum se prezintă în momentul de față, nu poate fi cu nimic mai prejos decît orice altă întrecere profesională studențească. Aș vrea să mai menționez, că un merit deosebit al organizatorilor concursului este și faptul că au axat tematica numai pe probleme aplicative, lăsînd posibilitatea participanților de a avea asupra lor bibliografia adecvată. Acest lucru demonstrează încă odată că important este să ști să aplici ceea ce ai învățat și nu să reții pe de rost.

În sala 115, chimiștii trăiau aceleași clipe de nerăbdare în așteptarea subiectelor. Mă apropiu de 2 studenți care stăteau împreună și discutau se pare.

ÎNVĂȚĂMÎNT - CERCETARE -

PRODUȚIE

„Trebuie să acționăm în continuare cu toată fermi-tate și energia pentru a ob-ține o legare organică a învățămîntului cu cercetarea și producția, aceasta consti-tuind una din condițiile esențiale pentru progresul învățămîntului românesc, pentru dezvoltarea genera-lă a țării noastre pe calea socialismului și comunis-mului”.

Prin aceste cuvinte, adresate de Secretarul General al Partidu-lui tov. Nicolae Ceaușescu la Conferința a IX-a a UASCR, ni se cerea nouă studenților ca în sălile de seminar sau curs, în laboratoare, în atelierele școală, în fabrici sau uzine, să nu pre-cupețim nici un efort, să facem tot posibilul ca prin elanul nostru tineresc acest deziderat să fie realizat integral și cât mai curînd, să facem totul pentru ca mine, la locurile de muncă să putem răspunde noilor ce-riințe ale progresului social eco-nomic.

Ne propunem în rîndurile care urmează să prezentăm cîteva din realizările facultății noastre în problema integrării învățămîntului cu cercetarea și producția.

Pentru aceasta am solicitat a-șutorul tovarășilor profesori șefi de catedre cărora ne-am adre-sat cu următoarea întrebare:

Am dori să ne spuneți stimate tovarășe profesor, care sînt preocupările cate-drei pe care o conduceți în ceea ce privește forma de participare a studenților împreună cu cadrele di-dactice la activitatea de proiectare, cercetare și co-laborare cu producția?

Redăm deci mai jos, răspun-urile tovarășilor profesori, re-feritoare la tematica complexă a anchetei de față:

Antrenarea studenților în ac-tivitatea de proiectare și cere-tare alături de cadrele didacti-ce este o acțiune cu tradiție în cadrul catedrei de construcții metalice. Și în trecut numeroa-se proiecte de diplomă s-au re-ferit la teme concrete, unele dintre aceste proiecte fiind exe-cutate. De exemplu chiar localul catedrei de construcții metalice a reprezentat tema proiectului de diplomă a tov. Soica Liviu, actualul șef al serviciului tehnic al Institutului și asistent la ca-tedra de Beton armat. În anul 1971 catedra a încheiat un con-tract de colaborare cu Intre-prinderea ARCOM în baza căru-ia catedra s-a angajat să întoc-mească proiectul de execuție pentru Centrala Termică Praga Nord. La acest proiect pe lin-gă cadre didactice din catedră au lucrat 22 de studenți din anul V, secția civile și industriale. Studenții au prezentat desenele întocmite de ei pentru acest contract ca proiect de an, toți obținînd nota zece. De aseme-nea studenții au beneficiat, ală-

turi de cadrele didactice, de premiile acordate de Conduce-rea Institutului din cota de 15%. În unanimitate studenții încad-rați în acest colectiv, pe lângă o bună pregătire au arătat inter-es pentru activitatea de pro-iectare, încît catedra a putut să onoreze angajamentul luat prin contract, proiectul califi-cat excepțional fiind predat în termen.

În prezent un colectiv de stu-denți din anul V, Maier Ioan și Cighi Aurel, lucrează pe baza unui contract încheiat cu Fa-brica de mașini din Reșița la întocmirea unui studiu finalizat ca proiect de execuție a unei clădiri noi care urmează să fie ridicată pe amplasamentul ve-vechii fabrici de roți montate. Acest proiect va reprezenta și proiectul de diplomă a celor doi studenți.

Printr-o recentă hotărîre a Consiliului de Miniștri, Catedra de Construcții metalice este an-trenată în studierea și proiecta-rea unor importante obiective siderurgice în special din vestul țării. Prin această Hotărîre, cate-drei i-au fost repartizate lu-crări de investiții în valoare de circa 60 milioane lei. Pe lângă cadrele didactice, în această im-portantă activitate, vom antre-na studenți din anii IV și V și numai de la secția de Construc-ții Civile și Industriale. Prin ace-astă integrare a studenților în problemele producției pe lângă o mai bună pregătire profesio-nală, pe lângă ridicarea simțu-lui de răspundere, studenții vor avea satisfacția de a participa încă din școală la edificarea u-nor obiective de importanță ma-joră tehnico-economică.

Prof. emerit ing.
DAN MATEESCU
Șeful Catedrei de Construcții
Metalice

În contextul actualei revolu-ții tehnico științifice, cînd știin-ța a devenit în mod nemijlocit o forță de producție și tehnolo-giile de producție evoluează în ritm exponențial, învățămîntul de toate gradele trece, pe plan mondial, printr-o adevărată cri-ză de conținut și metodică de predare, criză care în unele țări capitaliste a dus la forme vio-lente de rezolvare.

La noi în țară, conducerea științifică a partidului și-a do-vedit eficiența și în acest dome-niu prin toate măsurile luate, începînd cu neuitata Plenară a C.C. al P.C.R. din 22-23 aprilie 1968 privind dezvoltarea învă-țămîntului în patria noastră și culminînd cu cuvîntările din ul-timii ani ale tov. Nicolae Ceaușescu șinute în fața studen-ților la fiecare întîi octombrie, cuvîntări care constituie pentru noi, profesori și studenți, o a-devărată „cartă” a învățămîntu-lui: modernizarea conținutului și a predării cunoștințelor, le-garea învățămîntului de viață, de realitate, întregirea pregătirii profesionale cu deprinderi practi-ce, integrarea învățămîntului cu cercetarea și producția.

În Institutul nostru s-au făcut pași importanți în traducerea în

viață a acestor sarcini impor-tante. Este suficient să amintesc numai cîteva acțiuni: punerea în funcțiune a Atelierului Școală și de Prototipuri de la Faculta-tea de Mecanică (la a cărui rea-lizare cadrele didactice și stu-denții Facultății de Construcții au adus contribuții importante); efectuarea muncii de cercetare științifică aproape exclusiv pe bază de contracte economice cu producția, la care studenții sînt antrenați tot mai mult; întocmi-rea de proiecte pentru produc-ție de către studenți; construc-ția Atelierului Școală și de Pro-iectare de la Facultatea de Construcții (proiectat de facul-tate și executat aproape în întregime cu studenții), etc.

În mod organic, și catedra de Beton armat și clădiri, care are o veche experiență de colabo-rare cu producția sub toate for-mele (cercetare, proiectare, asis-tență, expertize, etc), s-a inte-grat în aceste acțiuni. Dacă mă refer numai la ultimii ani și la perspectiva imediată, pot să amintesc:

— includerea studenților în colective de cercetare ale cadre-lor didactice (folosirea revibră-rii la executarea prefabricatelor de beton armat, cu M.C. Ind.; prefabricate spațiale pentru construcții sociale, cu ICIM-Bra-șov, etc);

— antrenarea studenților la proiectarea Atelierului Școală și de Proiectare (șef proiect prof. dr. ing. O. Mișu) și a noii hale din elemente experimenta-le a catedrei (șef proiect prof. dr. ing. V. Bota);

— teme pentru proiectele de diplomă din planul institutelor de proiectare din Timișoara, Arad, Oradea și Deva (în pre-zent, spre exemplu, 6 studenți își elaborează proiectul de di-plomă la Deva);

— antrenarea studenților la colaborarea catedrei cu noua întreprindere de Prefabricate de Beton din Timișoara, pe baza unui contract — cadru încheiat de catedră cu Centrala de Pre-fabricate de Beton din București (tehnologii de execuție, control de calitate, optimizarea proie-ctelor existente, etc), etc.

Numărul și amploarea acestor acțiuni se vor mări în viitor, în special prin intrarea în funcți-une a Atelierului Școală și de Proiectare.

Prof. emerit ing.
CONSTANTIN AVRAM
Membrou corresponsent al Aca-de-miei R.S.R. Șeful catedrei de Beton armat și clădiri

În cadrul Catedrei de Hidro-tehnică preocupări pentru an-grenarea studenților alături de cadrele didactice la activitatea de proiectare, cercetare și co-laborare cu producția au existat și în trecut (menționăm proje-ctarea și executarea laboratoru-lui de hidrotehnică) dar ele au căpătat în ultimii ani o amplo-are deosebită. La cea de a IX-a Conferința a U.A.S.C.R., tova-rășul Nicolae Ceaușescu, adre-sîndu-se atît cadrelor didactice cît și studenților arată că: „...înfăptuirea dezideratului pus de Congresul al X-lea și Conferința Națională, de inte-grare a învățămîntului cu pro-ducția și știința presupune nu o acțiune formală, nu de a se lua măsuri sporadice, de a iniția la zile mari unele acțiuni de par-ticipare la activitatea de pro-ducție ci de a face așa fel încît întregul proces de învățămînt să fie axat pe cercetare și produc-ție”. Rezultă clar de aici că este necesară o preocupare continuă în vederea găsirii și aplicării celor mai eficiente forme pen-tru realizarea integrării învă-țămîntului cu știința și producția.

Astfel în cadrul activității de colaborare pe care catedra o desfășoară pe bază de contract

ne preocupăm de atragerea stu-denților în colectivele de cercetare, catedra avînd în acest an de rezolvat probleme de proie-ctare și cercetare importante pentru economia națională, va-loarea contractelor depășînd 1 milion lei.

În acest sens se menționează participarea studenților Cătănes-cu Ion, Drugă Vasile, Molnar Francisc, Trăistaru Ion din anul V, secția C. H. la proiectarea unor lucrări hidrotehnice pe Rîul Mic al Cugirului, benefi-ciari fiind Uzinele Mecanice Cu-gir.

Un alt grup de studenți, între care Prelushek Erwin, Arde-leanu Stelian, Manea Aurel anul V — C.H., Biro Arcadie anul IV — C.H., participă la lucrările de cercetare referitoare la modelarea hidraulică a evacuatoarelor barajelor de la Surduc și Stînca Costești, benefi-ciari fiind I.S.P.I.F. — Bucu-rești.

Pe lângă aceasta, catedra a sprijinit și activitatea Centru-lui Studențesc de Studii, Cercetări și Proiectări din Centrul Universitar Timișoara prin diri-jarea spre acest centru atît a unor beneficiari cît și a unor studenți și cadre didactice.

Astfel în anul 1972, s-a reali-zat prin acest centru contractul „Determinarea coeficientului de filtrație în situ pe terenurile agricole din vestul țării” la care au participat 10 studenți de la secția I. F. între care Man Eugen, Birdiță Ion, Doandeu Victor, anul IV — I. F.

În anul 1973 se realizează con-tractul „Proiectarea stației de epurare Valea Călugărească” la care participă 15 studenți între care Pașca Nicolae, Okolicsany Agoston anul IV — C.H., Vesa Gheorghe anul III — C. H.

O altă lucrare care se reali-zează prin Centrul studențesc este „Determinarea direcției de scurgere a lichidelor poluate provenite de la Uzina Azur. Recomandări privitoare la eliminarea sursei de poluare” la care participă 9 studenți, între care Gönözi Mihai, Jiva Adriana, Simek Victor, Buta Mihai din anul II — I. F.

O altă formă de participare a studenților la rezolvarea pro-blemelor producției este studie-rea în cadrul cercurilor științifi-ce studențești a unor părți din temele contractelor încheiate de catedră. La sesiunea de comu-nicări din luna mai 1973 a Cercurilor științifice, studenții secțiilor CH și IF vor pre-zența opt asemenea teme.

Considerăm că activitatea de cercetare și proiectare a stu-denților desfășurată într-un aseme-nea cadru, în confruntare direc-tă cu problemele producției contribuie atît la formarea lor profesională de viitor și hidro-tehnicieni, adică buni construc-tori și buni hidraulicieni, cît și la educarea lor în spiritul muncii și responsabilității, com-ponente esențiale ale profilului moral ale omului societății noastre.

Un alt mijloc pe linia integrării îl constituie organizarea de către catedră a unor simpozioa-ne și conferințe pe teme tehni-co-științifice, cu participarea re-prezentanților unor mari șan-tiere hidrotehnice din țară la care studenții și cadrele didac-tice au posibilitatea să la con-tact direct cu problemele actua-le ale producției.

Un astfel de reușit simpozion a fost organizat de Catedră în luna martie și a avut ca temă „Metode moderne de execuție a barajelor din materiale locale”, în acest an urmînd să mai organizăm un număr de trei simpozioane în afara aspectu-lui pur profesional aceste ac-țiuni constituie momente educa-tive deosebite, contribuind la

dezvoltarea dragostei față de meseria aleasă.

În viitor catedra își propune să dea o dezvoltare și mai mare participării studenților la ac-țiunile de cercetare și proie-ctare în colaborare cu producția, ținînd seama de importanța ini-țiativei tineretului din învă-țămîntul nostru tehnic superior, așa cum a fost subliniată de to-varășul Nicolae Ceaușescu la cea de a IX-a Conferință a U.A.S.C.R.:

„...mă adresez studenților, vouă, reprezentanților studen-ților adunați aci de a lua voi în-sivă în mîini realizarea acestei sarcini puse de partid și guvern. Așa ca acționați întotdeauna tiner-etul — în primele rînduri! Eu am o mare încredere că tineretul român, studențimea noastră va acționa ca un sprijin de nă-dejde al partidului în toate do-meniile, inclusiv în perfecționa-rea învățămîntului”.

Șef de catedră
Prof. emerit ing.
VICTOR GHEORGHIU

Antrenarea studenților la re-zolvarea unor probleme de colabo-rare cu producția a stat în permanență în atenția colectivul nostru

Îndrumați îndeaproape de ca-dre didactice din catedră, stu-denții au participat și partici-pă sub mai multe forme dintre care se menționează:

Pe bază de contracte de cola-borare ale catedrei sau prin Consiliul Asociației Studențești contribuind la realizarea unor studii și proiecte cum ar fi:

— în cadrul proiectelor de di-plomă s-au efectuat studii și proiecte privind adaptarea unor fundații în soluție de fundare pe piloți scurți turnați pe loc prin vibrare pentru blocuri de locuințe din cadrul TCT din zona cetății, pentru o hală indus-trială realizată de TC Ind. în incinta fabricii „Dermatina” pentru hanul turistic din Lipova (în proiectare) în cadrul TCM Arad. S-au mai efectuat proie-cte pentru drumuri cum ar fi modernizarea drumului națio-nal Urziceni — Cîmpul lui Neag, unde zona a fost tronsonată și s-au făcut 3 proiecte de diplo-mă, varianta Nădab pe drumul național Arad — Oradea, etc.

— În cadrul proiectelor de an-s-a încercat și se încearcă re-zolvarea unor teme, cum ar fi fundația unui ciocan de forjă de 3,5 tf (problemă ce se rezolvă în cadrul cursului facultativ de fundații de mașini pentru UMT) precum și proiectarea u-nor străzi pentru întreprinde-rea de Drumuri din localitate, etc.

— Tot pentru producție s-au adus contribuții de studii la efectuarea unor studii geotehni-ce pentru microrafionul II Deva pentru TCT și alți beneficiari ai catedrei;

— s-au mai efectuat determi-nări de capacitate portantă a pi-loților pentru Combinatul Chi-mic din Arad, TCH, Deva, etc.

— Studenții în cadrul cercu-lui de drumuri și fundații con-tribuie alături de unele cadre di-dactice la efectuări de măsură-tori, culegere, etc., datelor de pe șantiere, etc., subliniînd aportul adus la tema „Unele aspecte privind executarea și calitatea piloților turnați pe loc prin vi-brare”

Apreciez că odată cu intrarea în funcțiune a Atelierului școală și de proiectare al Facultății de construcții, studenții vor fi și mai mult antrenați în proble-me ale producției. Mai subliniez faptul că prin formele de acu-vitate exemplificate studenții antrenați au luat legătură direct cu șantierul, ceea ce le-a per-mis să cunoască mai îndeaproa-pe și alte aspecte ale vieții practi-ce în specialitatea în care lu-crează.

Prof. dr. ing.
PAUNESCU MARIN
Șeful catedrei de
Geotehnică și Fundații

Consiliul A.S.C. pe facultate, despre viitoarele îndatoriri

De la tribuna celei de a IX-a Conferințe a U.A.S.C.R.-ului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cerut studențimii să imprime un spirit mai revoluționar în întreaga activitate, înțelegând că a fi comunist, a fi student comunist înseamnă a fi revoluționar, a fi întotdeauna pentru ceea ce este nou.

Încrederea care ne-a fost acordată, de a lua în mână noastre întregul proces de realizare a integrării cu cercetarea și producția, de a acționa direct, cu toată fermitatea la realizarea acestui deziderat, ne onorează dar ne și obligă.

Procesul de integrare este un proces complex și va fi realizat numai în măsura în care studentul de azi va căpăta cunoștințele teoretice și practice care să-i permită la intrarea în producție să se încadreze imediat și nemijlocit în acțiunea generală a întregului popor de dezvoltare multilaterală a țării.

Din acest punct de vedere acțiunea noastră, a organizației studenților comunisti din facultate este nelimitată și vizează toate domeniile de activitate, de la procesul de învățămînt propriu zis pînă la acțiuni comune organizate cu tineretul șantierelor și întreprinderilor.

Începînd cu procesul de învățămînt, pentru a afirma că el este integral axat pe cercetare și producție este necesar ca o parte din proiectele de an dar mai ales proiectele de diplomă să abordeze teme de cercetare, proiectare sau tehnologie care pornesc de la necesitățile producției. Este necesar ca disciplinele care se predau în școală să reprezinte sinteza celor mai noi realizări în domeniul respectiv, cursurile și seminariile să capete un caracter activ iar în cadrul la-

boratoarelor studentul trebuie să se întâlnească cu activitatea sa ulterioară din producție, de la forma cea mai simplă la activitatea de cercetare. Este necesar ca practica studenților să fie bazată pe concepția unitară în ceea ce privește conținutul ei, începînd din primul an de studii și pînă la absolvire, astfel ca fiecare student să înceapă prin învățarea unei meserii legată direct de specialitate și terminînd cu activitatea de concepție, de cercetare, de conducere, de organizarea unui șantier sau întreprindere.

În ceea ce privesc acțiunile comune organizate cu tineretul șantierelor și întreprinderilor, trebuie ca pentru fiecare organizație de studenți aceasta să capete un caracter permanent, să devină tradiționale întreceri culturale și sportive, mese rotunde, dezbateri și informări politice, astfel încît prin conținutul lor educativ să ne conducă la formarea unei viziuni sănătoase asupra celor cu care după absolvire vom lucra umăr la umăr.

Fără a avea pretenția că prin cele arătate mai sus ma cuprins întreg procesul de integrare a învățămîntului cu cercetarea și producția, am vrut să prezint cîteva din formele în care organizația de studenți comunisti din facultatea noastră își propune să realizeze acest deziderat.

Am cerut pentru aceasta și părerea tov. prof. Dan Mateescu decan al Facultății de construcții, despre modul în care A.S.C.-ul din facultatea noastră își poate aduce o contribuție mai importantă la realizarea integrării. Cu foarte mare amabilitate dînsul ne-a răspuns următoarele:

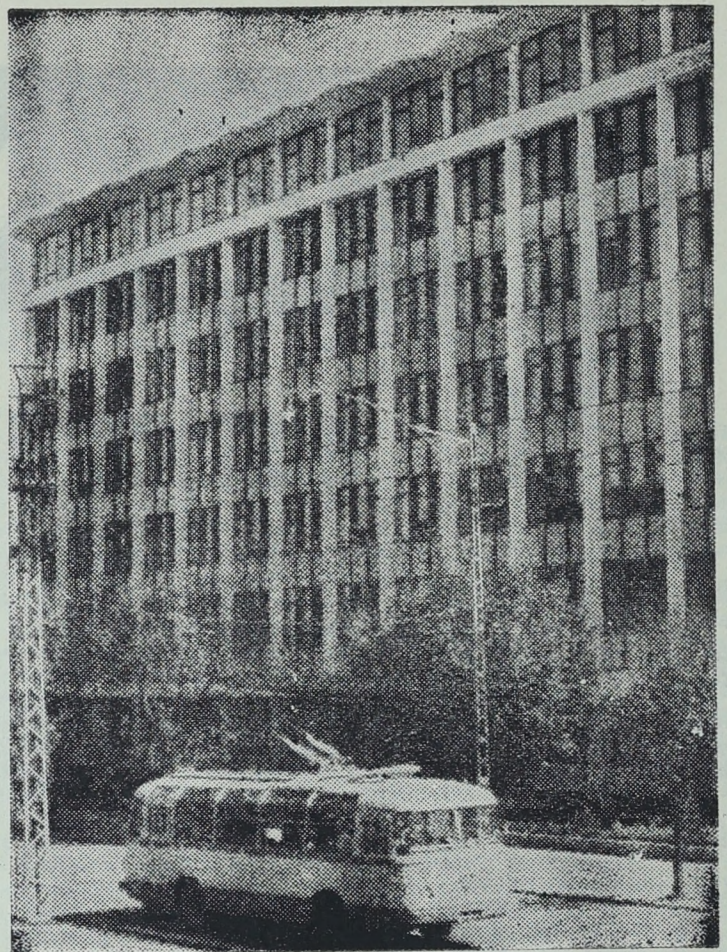
„Apreciez că în toate formele activității de integrare,

studenții A.S.C.-ului din facultate pot și trebuie să se angajeze efectiv pentru ca îndeplinirea dezideratului pus învătămîntului de Congresul al X-lea și Conferința Națională să se realizeze în fond și cu o viteză corespunzătoare. Mă gîndesc la contribuția pe care o puteți aduce pentru eliminarea neajunsurilor existente încă la unele cursuri, seminarii, lucrări de laborator, în activitatea practică, pentru antrenarea activă în procesul de învățămînt a fiecărui student, în ridicarea cercetării studențești din facultate la nivelul valențelor cercetării catedrelor. Un rol important îl au fără îndoială reprezentanții asociației în Consiliul profesoral, rol care trebuie ridicat la nivelul încrederii pe care conducerea de partid v-o acordă. Pentru că o seamă de aspecte sînt abordate și realizate în cadrul catedrelor, apreciez că veți putea să vă aduceți o contribuție directă acolo, prin participarea voastră la unele activități ale lor.

Sigur că formele care tind să devină tradiționale în cadrul organizației voastre, ca activitatea din cadrul C.S.S.C.P.-ului, acțiunile organizate cu aceștia și altele pe care le veți dezvolta sînt tot atîtea forme prin care contribuția voastră la realizarea dezideratului integrării se ridică la nivelul încrederii de care vă bucurați“.

Mulțumim tov. prof. ing. emerit Dan Mateescu pentru indicațiile date și asigurăm conducerea facultății și Comitetul de partid că vom face tot posibilul, pentru ca alături de întreaga studențime a țării să ducem la îndeplinire sarcina ce ne-a fost încredințată astfel încît să merităm denumirea de studenți comunisti.

Mircea Stoicia

Atelierul școală și de proiectare al Facultății de Construcții, va fi în curînd inaugurat

Legat de procesul de integrare învățămînt, cercetare, producție, Atelierul școală și de proiectare pot și trebuie să-și aducă o contribuție esențială.

Fiind primul loc unde proaspătul student va lua contact direct cu activitatea de practică, de proiectare și de cercetare, Atelierul școală vor forma deprinderile necesare ale inginerului și specialistului de mîine.

Măsurile luate în ultimii ani de către conducerea noastră de partid și de stat vizînd modernizarea și legarea de practică a învățămîntului nostru superior, a făcut ca într-o serie de centre universitare să se construiască astfel de ateliere. Menirea lor, pe lângă cele mai sus va fi și aceea de microîntreprindere.

Realizarea unui astfel de obiectiv în cadrul facultății noastre s-a impus deci ca o necesitate, fiind știut că în formarea profesională a inginerului constructor practica are un rol covârșitor.

Din discuțiile purtate cu tov. prof. emerit ing. Dan Mateescu, decanul Facultății de Construcții în legătură cu menirea acestui atelier și intrarea lui în folosință, reținem:

„Atelierul școală și de proiectare de la Facultatea de Construcții va intra în funcțiune la începutul noului an universitar. Respectarea termenului de dare în funcțiune depinde de Truștul de Construcții dar mai ales depinde de modul cum studenții facultății noastre vor înțelege să participe la realizarea acestui important obiectiv al școlii noastre.

Studenții Facultății de Construcții au participat cu mult entuziasm la construirea Atelierului școală de la Facultatea de Mecanică în cadrul practicii de vară din anul școlar trecut. Cu atît mai mult trebuie să dovedească atașamentul și dragostea lor pentru facultate atunci cînd este vorba de construirea unei clădiri a facultății, clădire care va permite organizarea în mai bune condiții a procesului de integrare profesională, precum și a condițiilor de muncă a tuturor studenților din Facultatea de Construcții.

Prin intrarea în funcțiune a Atelierului școală se va asigura pregătirea practică și calificarea într-o meserie de constructor, a tuturor studenților facultății noastre. Obținerea unei calificări într-o meserie va deveni în viitor o condiție de promovare a anului III. de studii. Atelierul școală va avea în același timp un plan de producție, cel puțin o parte din munca pe care studenții noștri o vor desfășura în cadrul acestui atelier urmînd să fie valorificată pe baza unor contracte încheiate cu întreprinderi productive.

Prin intrarea în funcțiune a Atelierului de proiectare, fiecărui student din anii III. IV. și V. de la secțiile de ingineri și anul II. semestrul II. și anul III. de la secțiile de subingineri, se va asigura un loc de muncă permanent în cadrul facultății. Condițiile de muncă ale studenților noștri se vor îmbunătăți în mod substanțial și implicit va crește nivelul pregătirii profesionale. De asemenea contactul cadrelor didactice cu studenții va fi permanent. Săliile de proiect care va funcționa în acest nou local vor reprezenta în bună măsură săli ale unui institut de proiectare și vor fi organizate în acest sens. Vor putea fi luate teme din producție și pe baza unor contracte de colaborare să fie întocmite proiecte de execuție. Astfel proiectele de an, la multe discipline, vor putea să reprezinte teme complete și după susținerea lor, vor fi valorificate.“

După cum observăm, studenților noștri începînd cu noul an universitar li se va deschide o nouă perspectivă de formare și afirmare a personalității, prin participarea lor directă și activă la temele de proiecte, de cercetare în cadrul atelierului.

Entuziasmul cu care cei aproape 1500 de studenți de la cursurile de zi participă la realizarea acestui obiectiv este o dovadă în plus a prezenței studențimii noastre la efortul și participarea întregului popor la edificarea unei societăți capabilă să dea omului de mîine posibilitatea de a deveni mai uman și mai bun.

Romănu Gheorghe

VARADICAL

INEFICIENȚA ȘI FORMALISM

Ne-am îndreptat într-una din zile spre Facultatea de Mecanică Agricolă, după ce în prealabil fusesem informați că în acea după-amiază urmau să aibă loc trei adunări A.S.C. de an, cu un punct comun în ordinea de zi: „Semnificația celei de-a IX-a Conferințe a U.A.S.C.R. în viața de organizație a asociațiilor studențești.” Din centralizatorul existent la sediul A.S.C. al facultății sus amintite se putea constata, fără nici un dubiu că prima adunare urma să aibă loc la nivelul organizației studențești a anului IV. Deși ar fi fost timpul ca la locul stabilit pentru desfășurarea dezbaterilor să-și facă apariția primii studenți spre surprinderea noastră și a tov. șef de lucrări Neuman Carol, decanul anului în cauză, cei așteptați se lăsău... așteptați. După mai bine de un ceas de așteptare, timp în care încercam să facem tot felul de presupuneri spre a găsi o explicație plauzibilă, am început să privim afișele din hol, în speranța că vom găsi undeva o notă explicativă care să ne infirme nedumerirea. Însă și această încercare s-a dovedit a fi zadarnică. Doar un panou pe care scria „Informator A. S.” (?!), ne privea trist și îngândurat de faptul că nici până la acea oră Consiliul A.S.C. pe facultate nu se învrednicise să-i schimbe denumirea. Apelând la amabilitatea tov. decan de an, am îndrăznit să-i cerem dînsului o explicație a celor petrecute (mai bine zis a celor nepetrecute).

— De fapt, eu nici nu am fost invitat la această adunare a anului pe care-l conduc — afirmă tov. decan de an — dar am hotărît totuși să fiu și acum în mijlocul studenților mei. Se vede însă faptul că organizația de an a ținut să nu-mi infirme nici de această dată proverbul cu socoteala de-acasă...

Și-n timp ce gîndul ne zbură undeva, la un birou de an despre care începusem deja să ne formăm o părere, apare tov. Faur Nicolae reprezentant al anului IV, președintele Consiliului A.S.C. pe facultate. Firește ne grăbim să-i cerem lămuriri.

— Biroul anului IV, e ca și inexistent, ne spune tov. Faur. De o săptămînă s-a stabilit data și ora la care ar fi trebuit să aibă loc adunarea, dar tovarășul Maței Nicolae secretarul A.S.C. de an nu a reușit în acest răstimp nici să pregătească materialul necesar și nici să mobilizeze studenții. Așa că, astăzi, ne-am văzut nevoiți să aminăm data la care va avea loc adunarea.

Sperînd într-o organizare calitativ superioară a muncii de asociație ne-am îndreptat spre sala 605 unde urma să aibă loc adunarea anului III al aceleiași facultăți. Se pare însă, că nici de această dată, lucrurile au au fost tocmai în ordine, fiindcă, trebuie să menționăm de la bun început, că din cei 58 de membri ai organizației numai 41 au fost prezenți. Un simplu calcul demonstrează că nu mult ar fi lipsit pentru ca adunarea să devină Nestatară.

Intr-o asemenea situație o concluzie se impune: nici biroul acestui an de studii nu își desfășoară activitatea pe linie de asociație așa cum ar trebui. De altfel materialele prezentate (inaadmisiibil de lungi) nu au făcut altceva decît să repete întocmai cele scrise în publicațiile studențești despre lucrările Conferinței. Oare nu ar fi fost mai bine ca la această adunare să se analizeze semnificația măsurilor adoptate de Conferință la nivelul organizației anului respectiv? Desigur, aceasta ar fi implicat ca fiecare student să se pună la curent în prealabil, cu cele discutate la Conferință. E un lucru pe care nu-l considerăm imposibil. Ceea ce putem reproșa acestei organizații este, așadar, formalismul care a caracterizat adunarea, formalism la înlăturarea căruia biroul în frunte cu secretarul A.S.C. de an tov. Miron Constantin, ar avea un cuvînt greu de spus.

Și pentru că tot se pune problema modului în care birourile de an înțeleg să-și desfășoare munca de organizație, ne-am gîndit să participăm și la adunarea A.S.C. a anului II, adunare ce avea loc în seara aceleiași zile în sala 606 a

aceleiași facultăți. După ce primul punct al ordinei de zi, referitor la documentele celei de-a IX-a Conferințe a U.A.S.C.R. s-a desfășurat în aceeași atmosferă de formalism, punctul doi ne atrage atenția în mod deosebit: „Analiza activității biroului de an, din timpul semestrului I”. Spicuind din cuvîntul participanților la această adunare, constatăm cu surprindere că biroul acestui an a fost cu desăvîrșire absent în tot timpul semestrului I. Acest lucru justifică de altfel și situația profesională deosebit de slabă (pe ultimul loc în facultate) a anului în cauză. Tovarășul Cmeciu Vasile afirmă că „biroul a confundat munca de asociație cu unele activități culturale și sportive care, de altfel, au fost puține și slab organizate”.

Și cînd discuția părea să devină mai antrenantă, intervine tov. Faur Nicolae care cere adunării să „revină” la su-

biect. De aici înainte adunarea cade într-un desăvîrșit „douce far niente”. Tov. Suliman Mihail, membru în Consiliul A.S.C. pe facultate, încearcă să justifice inactivitatea de pînă acum prin faptul că „tov. secretar Tiutiu Dorel, nu a cerut nimic biroului de an”. Oare biroul nu ar fi putut să ceară nimic secretarului? Faptul că biroul și secretarul de an se complac în a aștepta sarcini unul din partea celuilalt, fără să fie capabili de inițiativă, nu este o dovadă că în sinul acestei organizații domnește apatia? Părerea noastră este că da, părere de altfel confirmată și de tovarășul Ciobanu Nicolae care ne spune: „Faptul că tovarășul secretar nu a fost prezent la cîteva adunări ale Consiliului A.S.C. pe facultate, nu este o lipsă așa de mare” (?!). Și toate aceste fapte se petrec sub motivația că, după cum afirmă însuși secretarul A.S.C. de an „Nu am fost suficient de autoritar”. Această afirmație este destul de discutabilă. A nu fi autoritar, înseamnă, după părerea noastră, a nu trage la răspundere pe cineva care nu și-a îndeplinit sarcinile trasate, dar după cîte am înțeles din discuțiile anterioare, tov. Tiutiu nu a trasat nimănui vreo sarcină.

Și astfel ajunsă în acest punct, adunarea A.S.C. a anului II, al Facultății de Mecanică Agricolă s-a încheiat. În această situație, concluzia e lesne de desprins. Vă lîsăm deci, pe d-voastră, stimați cititori, să meditați asupra celor relatate.

Ionel Matală

Cum rezolvă biroul A.S.C. prolelele studenților?

Cu întrebarea pregătită și notată la vedere într-un carnet de reporter, am pătruns în mijlocul studenților anului I C.E., Facultatea de Electrotehnică. Au urmat firesc, primele cuvinte, primele semne de întrebare, primele nedumeriri. Ce-am remarcat însă de la bun început, a fost o atmosferă oarecum nepotrivită unui proaspăt colectiv, pe care nu mi-o puteau explica decît ca rezultat al unei adînci nemulțumiri, descurajări poate, pe care încercăm s-o ghicesc pe fețele interlocutorilor mei.

Secretarul A.S.C. pe an Parfenie Radu, se grăbi să-mi confirme bănuielele:

— „Din păcate, atmosfera aceasta este urmarea rezultatelor primei noastre sesiuni, după cum se știe, cea mai puțin rodnică din scurta istorie a secției noastre”.

Mi-am uitat pentru moment intențiile inițiale și am cerut amănunte. Am reținut cîteva răspunsuri interesante și cîteva nume: Popazu Mihai (locuitor de secretar A.S.C.), Antonescu Mirela (membră în birou, responsabilă cu activitatea culturală), Mureșan Vasile (membru în birou, responsabil cu munca patriotică), Peligrad Nicolae, Giam Ionel, Rolea Nicolae. Deci:

Rep: Care credeți voi că sînt cauzele insucceselor multora dintre studenții acestui an?

P.M.: — Cred că am greșit pornind de la premisa că secția noastră este o secție foarte bună și examenele vor fi pentru noi o simplă formalitate. La această supraapreciere a noastră de către noi înșine, au contribuit în mare măsură și cadrele didactice, accentuîndu-ne de fiecare dată necesitatea încrederii în posibilitățile și forțele noastre.

A.M.: — Mărturisesc sincer că la început am fost pur și simplu dezorientat. Nu știam pînă nici cum să învăț, și-mi era imposibil să apreciez din timp dacă gradul de pregătire va corespunde cerințelor examenelor. E absolut necesară o îndrumare competentă și realistă a tinerilor studenți, mă refer chiar la simple discuții cu studenții mai mari despre cele mai diverse aspecte ale vieții de student.

— „Există totuși și cauze obiective — intervine tovarășul conferențiar V. Matei, decanul de an al secției. Nu trebuie neglijată exigența crescîndă în cadrul facultății și institutului nostru, care a dat un grad de dificultate mai mult ridicat ultimei sesiuni. Lipsa materialului bibliografic, dar mai ales orarul supraîncărcat, avînd ore plase în timpul de odihnă al studenților, au pus probleme serioase. Nu-mi explic însă absența studenților de la consultațiile organizate special. Poate aici biroul A.S.C. ar fi putut să-și verifice potențialul”.

Rep: După cîte știu, lucrările de verificare din timpul semes-

Revista „MICRON” se adresează cu căldură cititorilor săi, cu rugămintea de a folosi spațiul acestei rubrici pentru a elimina din viața noastră studențească de zi cu zi, tot ce mai este încă neglijență, incompetență, rea voință, inechitate, obscurantism, injustiție. Vă rugăm dragi cititori de a trimite pe adresa redacției noastre sesizările, întrebările și doleanțele dv. Vă rugăm deasemenea să ne înțelegeți că realizăm un act de onoare și echitate atunci cînd nu luăm în considerare scrisori anonime.

Vă mulțumim.

Cercurile științifice studentești

trului au anunțat „surprizele” sesiunii. Și totuși biroul A.S.C. a rămas impasibil! De ce?

P.B. — Cred că în privința învățării, deocamdată nu se poate face nimic cit de cit serios. Să aplicăm metodele școlare? Poate un concurs intergrupe să aducă ceva...

P.N. — Nu văd cum biroul nostru ar putea determina un curent favorabil învățării având la bază un spirit colectiv de muncă.

Rep.: O primă concluzie se impune: neîncrederea studenților cauzată poate și de necunoașterea posibilităților asociației noastre. Cred că acum e momentul să vă întreb: Cum rezolvă biroul A.S.C. problemele studenților?

P.N. — Întrebarea ar suna mai bine: Cum ar trebui să rezolve biroul A.S.C. problemele studenților?

(R.: E chiar atât de dificil de rezolvat problema informării studenților asupra scopului asociației, principiilor sale fundamentale?)

A.M. — Biroul nostru nu va putea face nimic pînă cînd nu se va contura și mai apoi încheia un colectiv. Și asta nu se poate face decît după multe acțiuni comune, alese și conduse cu mult tact.

P.M. — E nepermis ca biroul să neglijeze aspectul ideologic al asociației noastre. Nu cred că ar trebui să existe un student care să nu cunoască, să zicem, liniile directoare ale politicii partidului, sau să nu poată interpreta diferitele evenimente internaționale.

M.V. — Indiferent de acțiunile în care sînt angrenați studenții, biroul nostru ar trebui să aibă în primul rînd un rol mobilizator.

P.R. — Mă gîndesc că biroul nostru ar fi putut cere C.A.S.C.-ului pe facultate să rezolve mai eficace și problema muncii patriotice. Concret, mă refer la acele câteva zile de muncă, plasate răzleț în timpul semestrului și în plus slab organizate, care pe noi n-au reușit decît să ne scoată din ritm.

Rep.: Au mai fost și alte răspunsuri dar din păcate multe gravitate în jurul unui indiferent „Nu știu!”. Să poarte o parte din vină și activiștii A.S.C.? Mi-am exprimat nedumerirea și părerea n-au întîrziat.

P.R. — Într-adevăr, lipsa de experiență a secretarilor A.S.C. — și nu numai în cadrul secției noastre — își spune de cele mai multe ori cuvîntul. Primul an este în general foarte greu pentru că ne lovim de acea inevitabilă inerție dobîndită în ultimii ani de liceu. Biroul nostru a fost aproape întreg semestrul lîntii ca și inexistent, am simțit nevoia unui sprijin din partea C.A.S.C.-ului pe facultate dar... Poate trebuia să-l cerem noi mai des! Nu mai departe însă de ultima ședință A.S.C. cînd am analizat tocmai rezultatele acestei mult discutate sesiuni, deși i-am anunțat pe tovarășii responsabili cu îndrumarea noastră (I. Rogoz, D. Truiașiu), nici unul n-a fînt (probabil) să participe.

Rep.: Consiliul A.S.C. ar trebui să înțeleagă situația oarecum deosebită în care se află birourile anilor întîi și să le acorde în consecință mai multă atenție. Totuși în condițiile astfel create, cum apreciați ca student, activitatea biroului A.S.C. pe an?

P.N. — Din cite am văzut eu, secretarul ce își mai dă interesul, restul am impresia că nici nu știu că au anumite funcții. De altfel, bănuiesc că există mulți studenți care nici nu cunosc în întregime componența

biroului. În privința activității, ea s-a rezumat pînă acum doar la ședințe unde se fac analize, se trag concluzii și cam atît.

P.N. — Cred că nu e de ajuns să spunem: „avem activitate” și să arătăm un dosar plin cu procese verbale.

P.M. — Ce să mai discuți în ședințe în care fiecare se uită la ceas? La aceste ședințe participarea ar trebui să fie sincera și conștientă, iar ședința în sine trebuie să fie o necesitate pentru că nimeni nu poate susține că știe prea mult.

G.I. — Cu siguranță, activitatea biroului A.S.C. ar fi mult mai rodnică dacă nucleul său principal ar fi format din studenți căminiști. Să pretinzi activitate cînd îl vedem pe secretarul A.S.C. doar în pauze! E imposibil ca C.U.A.S. din facultatea noastră să nu fi putut rezolva, chiar ulterior, această problemă. Și doar se vorbește atît despre diferențierea dintre studenții căminiști și necăminiști.

P.M. — Pînă acum, biroul n-a reușit să cîștige încrederea studenților...

(Surprinzînd figura mea contrariată a continuat justificîndu-se.)

— Probabil că n-am știut să ne facem necesari. Am fost handicapați chiar din start de acea notă de superficialitate ce a caracterizat ședința de constituire a biroului A.S.C., cînd viitorii membri ai biroului erau cunoscuți numai după nume și eventual după media cu care au intrat. Minima importanță cu care a fost privită această ședință, alegerea membrilor biroului lipsită de solemnitate nu pot fi explicate numai prin criza de timp în care se afla reprezentanțul C.U.A.S.C. la ședința noastră, întîmplător chiar președintele ei. Era mai mult de cît necesară o subliniere a importanței acestor alegeri, prin activiștii A.S.C. sau chiar prin intermediul șefilor de grupă.

Rep.: Răspunsurile primite sînt departe de a contura profilul activității biroului acestui an. Oare nu s-ar putea rezolva probleme legate nemijlocit de preocupările studentului?

P.M. — Studenții nu ridică probleme! Ce să mai rezolvi?

A.M. — Încerc să-mi explic pasivitatea aceasta a studentului față de probleme de organizație printr-o acută lipsă de responsabilitate a sa. Nu pot înțelege cum un tînar, la 20 de ani, nu are curajul exprimării propriilor idei, probleme. Aici ar trebui să se vadă priceperea activistului A.S.C., în modul în care știe să și-l apropie pe student.

Rep.: Întregind ideea, un adevărat activist al asociației noastre nu are voie să se scalde în birocrație, el trebuie să se apropie de student, firesc, prietenește, să-i aștepte pasivitatea, necazurile. Probleme sînt, e poate mai dificil să le descoperi decît să le rezolvi.

Fără nici o intenție generalizatoare, considerînd concluziile subliniate la momentul potrivit, lucrarea bine intenționată de a sesiza formele de activitate ale asociației noastre la nivel de an, această primă treaptă de organizare a ei, se încheie aici.

Rezultatul? O corectură în carnetul meu de reporter în dreptul anului I. C.E.: „Cum ar putea rezolva biroul A.S.C. problemele studenților?” (începînd prin a medita pe marginea acestei întrebări).

TUDOR PEȚAN

Unificarea învățămîntului cu cercetarea științifică și producția asigură un teren adecvat participării nemijlocite a maselor de studenți și a cadrelor didactice la soluționarea unor probleme concrete ale economiei și științei contemporane, contribuindu-se pe această cale la formarea unor specialiști de înaltă clasă, precum și la reducerea perioadei de integrare a viitorilor absolvenți în procesul de producție.

Acest proces este definit în esență de secretarul general al partidului, tov. Nicolae Ceaușescu cu prilejul deschiderii lucrărilor celei de a IX-a Conferințe a U.A.S.C.R.: „(...) îndeplinirea dezideratului pus de Congresul al X-lea și Conferința Națională, de integrare a învățămîntului cu producția și știința, presupune nu o acțiune formală, nu de a lua măsuri sporadice, de a iniția la zile mari unele acțiuni de participare la activitatea de producție, ci a face în așa fel încît întregul proces de învățămînt să fie axat pe cercetare și producție (...). De aceea mă adresez studenților, vouă, reprezentanților studenților adunați aici, de a lua voi înșivă în mîini realizarea acestei sarcini puse de partid și guvern”. Abordarea pe scară largă a cercetării științifice studentești este impusă de ponderea importantă pe care o deține în procesul de însușire și aprofundare de către studenți a metodologiei și a tehnicilor de cercetare în scopul lărgirii ariei de investigație și soluționare a problemelor impuse de practică.

Activitatea de cercetare științifică dă posibilitatea concretizării valențelor științifice a dorinței arzătoare de realizare, caracteristice elanului tineresc. În acest context va trebui să știm, să îmbinăm experiența bogată și competența o oamenilor de știință mai vîrstnici cu elanul și cetezanța indispensabilă marilor investigații științifice.

Factorul primordial al vieții de cercetare științifică studentească îl constituie cercurile științifice, adevărate școli de inițiere în cercetarea științifică. Elementul mobilizator îl reprezintă, sau ar trebui să-l reprezinte Comisile profesionale din cadrul fiecărei facultăți și, de ce nu, a birourilor A.S.C. ale fiecărui an. Va trebui să coborîm cercetarea științifică la nivelul anului de studiu, biroului de an revenindu-i în acest context reale responsabilități în ceea ce privește organizarea și urmărirea modului în care se desfășoară această activitate. Nu trebuie să facem din cercetarea științifică un privilegiu rezervat frunțașilor. Practica a confirmat că activitatea de cercetare, este extrem de necesară, tuturor studenților pentru facilitarea viitorului contact cu producția. Inginerul este nevoit să lucreze la realizarea unor proiecte, de mai mare sau de mai mică importanță, deci fiecare student trebuie să fie angrenat încă de pe băncile facultății

în această complexă activitate. Pentru anii mai mari de studii realizarea de proiecte în cadrul cercurilor de cercetare științifică constituie o „rodare” în vederea activității din producție, cînd inițierea va deveni mai anevoioasă.

În cadrul cercurilor de cercetare activitatea trebuie dusă în mod metodic începînd de la inițierea studenților din primii ani de studii (anul I și II) în arta cercetării științifice finalizînd cu activitatea de creație independentă destinată anilor mari de studii, prin punerea față în față cu complexitatea problemelor din producție. Un rol important în atragerea maselor de studenți la activitatea de cercetare revine, cadrelor didactice, care au îndatorirea de a crea atmosfera necesară propice desfășurării cercetării, prin interes și preocupare față de studenți. O latură importantă stimulativă care a determinat desfășurarea cu succes a întregii activități de cercetare o constituie participarea remunerată a studenților în cadrul contractelor de colaborare ale cadrelor. Faptul că activitatea prestată este utilă și pentru unitățile economice și pentru studenți este dovedită de numărul mare de contracte, și de valoarea considerabilă a acestora. Abordînd problema vieții de cercetare științifică în cadrul I.P.T. „Traian Vuia”, în urma statisticilor puse la dispoziție de Comisia profesională, vă facem cunoscute uramătoarele date legate de această activitate. În urma activității de cercetare în baza contractelor cu producția au fost premiați un număr de 96 de studenți din I. P. T. de la diferite facultăți din care 43 studenți ai Facultății de Mecanică, 21 de studenți ai Facultății de Electrotehnică, 22 studenți ai Facultății de Construcții și 10 studenți ai Facultății de Chimie. Surprinde absența studenților de la Facultatea de Mecanică Agricolă, cu toate

că din numărul de teme pe facultăți, această facultate deține 66,8%. Celelalte facultăți din numărul total de teme dețin după cum urmează: Electrotehnică 23% și Mecanică 22,1%.

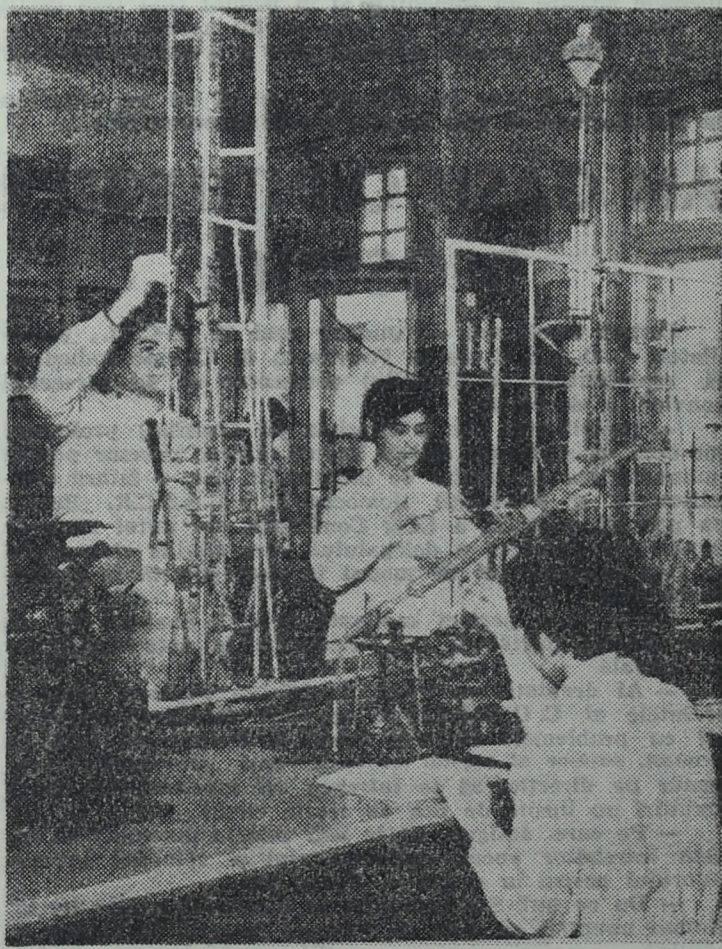
A fost apreciată activitatea depusă de cercurile de cercetare științifică de pe lîngă catedrele de utilizări, cat. de calculatoare, cat. de organe de mașini, cat. T. C. M., cat. mașini termice, cat. rezistența materialelor, cat. material rulant, ale Facultății de Mecanică; cat. de tehn. silicaților, cat. hidrotehnică ale Fac. de Chimie; cat. drumuri și fundații, cat. construcții metalice, cat. hidrotehnică ale fac. de Construcții. Mai există și catedre de la care așteptăm mai multă inițiativă, și concretizare a activității de cercetare științifică.

Cu toate că rezultatele obținute în institutul nostru sînt apreciate, este necesară o preocupare intensă în direcția îmbunătățirii eficienței utilizării corpului valoros de cadre didactice de care dispunem. Mai există unele deficiențe de organizare și disciplină a căror înlăturare, este o necesitate, în sensul unei bune desfășurări a întregii activități de cercetare.

În anul acesta în urma datelor furnizate de catedrele fac. I.P.T. consemnăm pînă la această dată prezența a 184 de studenți, ce lucrează în cadrul cercurilor științifice la lucrări de cercetare în baza contractelor cu producția.

În ordinea facultăților situația se prezintă în felul următor: Fac. Mecanică 72 de studenți, Fac. de Construcții, 43 de studenți, Fac. Electrotehnică 37 de studenți, Fac. de Chimie 22 de studenți și Fac. de Mec. Agricolă 10 studenți. Se resimte deci necesitatea unei activități de propagandă din partea comisiilor profesionale, avînd menirea să-i atragă pe studenți, iar din partea cadrelor o mai mare solicitare a acestora.

DOREL MARIAN

LA MODUL STUDENTE.

ÎN PRIMUL RÎND FĂRĂ SMALȚ

Miercuri — 28 martie 1973, în jurul orei 20. În clădirea Institutului Politehnic „Traian Vuia” — la etajul III. camera 315 se prezintă luminată ca în fiecare miercuri la această oră.

Ne așteptăm invitații, îngrijim de o încăpere mai potrivită. Sosesc.

Situația se impune de la sine; primele întrebări de cuvinte ne-au adus la numitor comun. Nu îmi amintesc să fi auzit pe cineva spunând că munca de organizație ar fi armonicul ședințomaniei ori opusul interesului nostru afectiv.

Atmosfera este cea din salonul unui avion aflat pe punctul de-a decola, un avion aparte în care personalul și pasagerii se întrețin armonios.

— Se cuvine să abordăm la modul studentesc problemele noastre de studenție! Și în primul rând fără smalț — remarcă Dan Dubină — prim-pilotul nostru. Zona centrală a virtuții noastre călătorii pare a fi cea a Consiliilor profesionale.

Avem de-a face cu chimiști, așa că nu ne așteptăm la autodizolvări și nici la alte reacții imprevizibile...

AM GĂSIT O ÎNȚELEGERE DEOSEBITĂ

Cornel Davidescu — student anul II. T.C.M., președintele C.U.A.S.C. de la Facultatea de Chimie industrială, reprezentant în Consiliul profesional ni se adresează convins, a dezbateri:

— Posibilitatea de a exprima în Consiliul profesional tot ceea ce studenții, colegii noștri, găsesc necesar pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt, este o latură semnificativă a activității democratice a U.A.S.C.R. Recent cu prilejul celei de a IX-a Conferințe a U.A.S.C.R. am putut remarca importanța concretă a delegatului, care devine responsabil în fața colegilor săi de modul în care știe să le rezolve problemele.

Mi se pare perfect motivată această analogie cu cei care sîntem purtătorii lor de cuvînt în fața Consiliilor profesionale.

— Ai dreptate! — intervine Mircea Popescu, vicepreședintele al C.U.A.S.C. al aceleiași facultăți, responsabil cu problemele culturale sportive. Permite-mi însă ca veteran, posesor al acestor atribuții deși actualmente pensionar pe direcție, să te intrerup un moment: mă leagă amintiri nu lipsite de fior de aceste locuri.

— Pe care desigur, mi le veți puncta marcant? — insistă întrebător vocea radiofonistului și totodată investigatorului nostru în spațiu — Eugen Vesa.

— De ce nu? S-a întimplat la începutul anului trecut. Sîntem anunțați că vom da examen integral la chimie analitică — materie de un an și jumătate la care, inițial, fuseserăm notați pe parcurs, fără a ni se anunța intenția vreunui examen Hotărîrea care se luase ne depășea. Am apelat la Consiliul profesional, cerînd să se facă înlocuirea examenului prin parțiale. Am găsit înțelegere deosebită.

FĂRĂ TER- GIVERSĂRI ORI ZIGZAGURI

Ajungem la primul viraj. Prim-pilotul, cu atenția încordată acționează prompt:

— Dar cum vă consultați cu studenții? Cum ați fost consultați de ei? Au fost cazuri cînd ați ridicat probleme și nu au fost rezolvate?

— Cum ne consultăm? — Unilateral! — răspunde cu un aer meditativ Cornel Davidescu. Am împărțit sarcini, am adus în pauze la cunoștința tuturor ce s-a discutat în Consiliu, am cerut păreri; unilateralitatea a rezultat din faptul că păreri nu am primit.

— Pentru că, totuși se cunosc prea puțin rezultatele obținute, atrage atenția Eugen Sisu — student anul II. P.C.M. — șeful comisiei culturale. Ar trebui mai mult amintite realizările. Faptul că a obținut ceva trebuie să fie pentru student un atu! Altfel, este tentat să se cramponeze în concluzia: tot nu se face! Demonstrează-i că nu concluzia lui este cea justă și postul de reprezentant îi va apare, cum este în realitate, perfect motivat!

Am ajuns și eu la o concluzie — se conchide modest, dar pasionat Georgeta Manta, studentă anul IV. T.S.A., și ea reprezentantă în Consiliul profesional, pe care trebuie să o ascuți vorbind pentru a înțelege că, pentru ea, acestea sînt implicații, cu rezonanțe vitale. Din moment ce există o problemă ea se ridică de la sine, fără să facem investigații. Cînd studenții au mici necazuri își manifestă foarte rapid și spontan nemulțumirea. Nu s-ar părea că au nevoie de ședințe pentru a-și afirma interesele. Pentru a fi concretă este suficient să adaug o exemplificare. Eram cu vreo două săptămîni înainte de sesiune, cînd ni s-a anunțat susținerea unui examen oral. Colegii mi-au spus în mod firesc problema. Am luat legătura cu tov. decan, am studiat regulamentul; dînsul a ajuns la concluzia că avem dreptate. Problema s-a rezolvat imediat fără tergiversări ori zigzaguri. Trimiterea de reprezentanți ai studenților în Consiliile profesionale este, cred, modalitatea cea mai potrivită și directă de a le exprima doleanțele într-un for superior. Iar eu am simțit cum încrederea colegilor prinde rădăcini noi.

— Aș exemplifica și eu în acest sens — ne spune Georgeta Stoianovici, care ascultase vădit interesată replicile date, cu ochii zîmbitori și fruntea concentrată. Georgeta este studentă anul III. T.S.C.O. și vicepreședinta comisiei profesionale. Practica în producție s-a făcut la noi într-o formă specifică: 3 ture de schimb de cîte 6 ore. Studenții au venit cu propunerea să se elibereze o zi din săptămîină, în care să nu avem alt program, pentru a nu se ajunge la suprapunerea cu orele de curs. Propunerea am prezentat-o în Consiliul profesional, rezolvarea a fost promptă, noi mulțumiți.

EI SÎNT MÎNA DREAPTĂ, ÎN CAZUL CA NOI SÎNTEM STÎNGACI

— Și totuși, parcă era vorba despre unilateralitate! — se miră exploziv și nedumerit coechipierul nostru de bord Ionel Matală, restrîns în această seară, la carnețelul de reporter.

— Nu aș putea spune precis de unde îmi vine impresia că, uneori, colegii noștri nu au destulă încredere în noi. Am căutat în primul semestru să ținem legătura cu masa de studenți pentru a exista un flux din ambele părți — se confesează în sfîrșit cel de al 4-lea reprezentant în Consiliul profesional — Glatt Horst, student anul III. T.S.C.O., responsabilul comisiei profesionale. Prea mult totul a fost în regulă. Poate de aici impresia mea.

— Din moment ce s-a întimplat ca Asociația să mintă... asociația! (adică să nu facă ce a promis) — afirmația lui Glatt nu pare prea nefirească. Poate mai persistă pe ici pe colo mentalitatea despre care ne vorbea Eugen Sîșu: că se zice și nu se face.

— S-ar părea că situația de a ține legătura între studenți și Consiliul profesional este oarecum deranjantă — remarcă primul pilot. Firesc ar fi, ca secretarii de ani să fie mina voastră dreaptă. Sînt oamenii care cunosc (sau cel puțin ar trebui să cunoască) — sufletul complicat a ceea ce, abstract, numim, masa de studenți.

— Masa de studenți, o găsec puțin omogenă. În majoritatea cazurilor se văd „oile albe” ori „oile negre” — adică extremele. Ar trebui să realizăm ca omului din mijloc — care formează majoritatea să i se acorde importanță. Cercetarea științifică este făcută de cei mai buni. Dar toți cei care vor ieși din facultate — deci și cei cu note de 5, de 6, vor ajunge să-i conducă pe alții. Trebuie să ne ocupăm de toți. Cît despre legătura cu secretarii de ani, ea există — confirmă Cornel. Dacă ar trebui caracterizată, i s-ar potrivi atributul de... fugar!

Sau — mai plastic — îl înțeleg pe Cornel: „Ei sînt mina dreaptă, în cazul cînd noi sîntem stîngaci”

O CONDUITĂ SIMPLĂ A ESENȚEI

Momentul de incursiuni ad-hoc îl leg de sosirea aburidelor cafele. Primul-pilot, însuși oarecum deconectat, ne informează că este de acord să pătrundem în zona culoarelor săliilor de cursuri și seminarii că nu ne sînt interzise nici stadiioanele sau, indiferent care medii ne atrag dintre cele obișnuit frecventate de noi. Stimaii noștri invitați — revin actualmente simpli studenți ca și noi — impozantul personal al supersonicului abandonat, modest aterizați în băncile noastre.

E interesant să urmărești cum se schimbă o atmosferă pornind uneori de la slaba nuanță de amănunt cum este în cazul de față cea a vaporozelor pahare cu cafea. Îmi dezmoțesc degetele care au jucat pînă aici rolul de mașină înregistratoare și reușesc, în sfîrșit, să-l tescoțăr și pe Marian Dorel — care, alături de mine și Ionel Matală a bătut recordul de frecvență, caleidoscopul științific neoferindu-i, după cum se vede, și indicii necesari pentru păstrarea mobilității degetelor (și întimplător, neposedînd arta stenografiei!).

Bineînțeles că se discută. Cadrul pare ceva mai maleabil, dar activ.

Maic (Michael Iovin) vizează din creion forme austere cu o mină aparent distrată, curios să afle ce părere avem noi despre felul nostru de a fi: „lumea” înclină cel mai adesea să ne considere, punînd snobismul pe primul loc, absolutizare care nu cred că acordă vreun drept concluziei greșite că sîntem personajele unui prim-plan cu manechini! A-tunci?

Nu, nu este o încercare de banalizare a atmosferei. Primim asigurări în acest sens... Maic pare într-adevăr preocupat de întrebare:

— Cîtesc revistele care vin de la studenții din toată țara. Se fac afirmații: noi sîntem cei care iubim muzica puternică, noi sîntem cei ascunși după un fum de țigară și altele în acest sens, dar tot noi sîntem cei de pe șantier, cei de pe ogoare, cei din uzine, din laboratoare, din facultăți. Afirmațiile zic — definesc o poziție și aceasta, cred, este poziția studentului față de el însuși, prin raportarea directă la mediu.

DESPRE STUDENȚIE

— Că la o materie cu examinare pe parcurs, după ce s-au dat notele la cele două lucrări — sînt doar cîțiva privilegiați care își pot mări media prin reexaminare (cîțiva, înfîmplător, informați într-o discuție pe scările facultății). Este corect? Este democratic? — întrebă și Georgeta Manta. A vedea toate acestea înseamnă a nu fi prea optimist de la un moment dat, chiar dacă aspectele sînt izolate, normal ar fi să nu existe de fel...

O CONDIȚIE DE OAMENI

— Sîntem intransigenți cu alții. Cerem corectitudine, cerem legalitate, deci, cerem în primul rînd conștiință. Dar spuneți: imaginîndu-vă că sînteți înșivă descăli, ce v-ați cere, cum ați proceda? — se interesează Dan. Fixați apoi relația descăli-student și prezentați-o pe toate planurile: catedră și ex.

— Se poate realiza o asemenea substituție, doar pornind de la exemple concrete, de la oameni pe care îi cunoști și admiri — devine Eugen Vesa interesat. E păcat că nu toți marii profesori și-au lăsat discipoli de aceeași înălțime. Nu accept postura dascălului rigidizat în spatele catedrei ultramodernizate și utilitate, aflat la distanță paradisiacă de studenți. Relația dascăl-student, apare, propriu-zis, după examen, cînd profesorul te vede mai mult după ceea ce muncești, după ceea ce poți realiza și te înțelege, mai deplin, mai complex.

Ascultîndu-l pe Eugen — înțeleg totuși că utilizarea perfectă — este în sine un avantaj care, în mod firesc, trebuie să aibă darul de a spori dexteritatea cadrului didactic-modern, de a-i completa, chiar, personalitatea, cuvintele lui nevizînd această latură, de altfel.

— Ca masă rotundă de studenți, cred că ni se cere să formăm o opinie sau, mai bine zis, să o lansăm pe cea corespunzătoare — gîndește cineva cu voce tare.

— A fi cadru didactic, fără a poseda talent pedagogic, este un risc enorm, îndeosebi acum cînd se pune problema cadrului tutelar. Apariția în complex a dascălului pe care îl simți participînd sufletește la frămîntările tale, este o

condiție de oameni ca și lipsa altuia, însărcinat exact cu aceeași răspundere — vorbește iarăși Mircea, competent. Ceea ce cerem, mai întîi unui dascăl este să te învețe cum să gîndești.

— Dacă aș fi dascăl, ce aș face? — Se întrebă și Maic. Răspunzînd nu trebuie să recurgem la modul spectacular, de expoziție, ci fiind conștienți de tendințele actuale de bună-rău. Este sau nu este crispată relația la care ne referim? — Accasta pare a fi întrebarea la care, în definitiv, vrem să răspundem.

— Eu o văd flexibilă. Asigurarea elasticității vine, în primul rînd, din partea cadrului didactic. Să uite că îți este superior (în sensul de a nu afișa ostentativ superioritatea!). Profesorul reușește să își impună un punct de vedere făcîndu-l plăcut studentului. Te simți legat de profesorul care vorbește uman, cu pasiune.

— Rezultă inevitabil, o punere la modul afectuos a problemei, reține Dan din intervenția lapidară și concisă al lui Mihai Ciurea, secretar de an, sosit în mare grabă (odată cu paharele de cafea!), dar încadrat în temă de aici înainte.

Teodor Todincă, îl completează reflexiv:

— O calitate a celor care se ocupă de educația studenților consider faptul de a nu fi bănuitor în privința ținutei noastre de învățacei. A fi bănuitor de gînduri nelobiale este un mod de a fi se crea complexe.

Preținzînd un dascăl model, cerința se resfringe și asupra studentului; îi găsesc și lui tendințe de încorsetare în anumite mentalități. Fără să vreau, îmi vin în minte imagini, dintr-o parte și alta, legate de munca mea de responsabil cu problemele cultural-sportive. O participare la un club al suporterilor echipei Politehnica mi-a lăsat totuși un gust indefinibil. Membrii sînt preocupati de eșarfe, de steaguri etc., dar mai esențial mi se pare modul concret în care au de acționat pe stadioane, între colegii lor. Ce cîntece învățăm, care trebuie să fie modul nostru de conduită, pentru a nu ne trezi în ipostaza că, din cauza noastră, echipa este penalizată — completează Mircea, la modul general.

Sau, un aspect legat de extinderea sportului în masă. Nu mi s-a întîmplat să întîlnesc un cadru didactic îndrumător pe terenurile de sport, în cazul competițiilor de mai mică amploare — la care însă participarea noastră este într-o mai suficientă măsură asiduă.

Problema sălilor de sport libere este una de stringență, din care cauză repp valoroasă ideea întrebunțării sălilor de sport din școlile Timișoarei de către studenți, între orele 20 — 22, orele la care activitatea internă a acestora a încetat.

PORTRET PE CARE ÎL FACI CU MÎNDRIE ȘI DRAG

— Cel mai mult, cadrul didactic ne apare în postura de la catedră, cum este și firesc. Cursul model îl concep într-un mod audio-vizual. Nu dispunem de mijloace extraordinare, dar audio-vizualitatea se poate realiza și în moduri mai simple, cu ceea ce avem, necesitînd însă un aport consistent de pasiune (despre care mereu s-a amintit) — din ambele părți, nuanțează Mihai Ciurea.

— Cred că am întîlnit materializarea acestei dorințe. Profesorul la care mă gîndesc lucrează în producție. Cursul dumnealui este extrem de sistematizat. Folosește o metodă simplă cu folii de polietilenă, pe care sînt scrise formulele cu carioca și le proiectează pe un ecran. Este un curs care ține pas cu actualitatea, te captivează. Cursurile sînt un continuu dialog. Faptul că ne atrage atenția asupra unor așa zise „chițibușuri“, pe care nu le întîlnești în facultate, dar care intervin în producție, este prin sine relevant. — ne portretizează Mircea convîngător.

— Mai atașată mă simt de cadrul didactic cu care lucrez. Cadrul de muncă este, cred, cel mai propice consolidării acestei legături. Numai lucrînd îți poți da seama de posibilitățile reale pe care le ai, numai în acest fel, legat prin interese comune, te poți apropia adevărat de un om — își exprimă Geta Simionovici părerea absolut motivată.

E o fericire să lucrezi cu oameni care simți că te înțeleg — se desprinde clar vocea de puternică afectivitate a Getei Manta. Am considerat, împreună cu colegii mei, că avem un mare noroc, că încă din anul I, sîntem îndrumați de un asemenea om. O vorbă domoală, dar izvorită din suflet, ținută impecabilă; observațiile le primeam ca de la un părinte. Ne tratează ca pe oameni care trebuie să gîndească, să creadă. Cu o putere de pătrundere extraordinară, transformă cursurile în dialoguri. E fascinant să simți că îți vine o idee nouă, că poți să o spui. Interesul, atenția vie, se mențin printr-un deosebit tact pedagogic, prin dăruirea celui de la catedră.

— Geta, ai spus noroc și mă simt și eu tentat să spun noroc! — se iluminează Glatt Horst.

Un portret pe care întotdeauna îl faci cu mîndrie și drag: Savant, desăvirșit, totuși fără pedestale seci. Mă gîndesc, de exemplu, la cercul științific: în primele ore spălăm vasele de laborator, cel care luca era mai mult din sul. Acum, sînt eu cel care lucrez mai mult. Mi se dă posibilitatea de a crea, fără a mi se impune.

— Încet, încet te formează! — se dumirește Eugen Sisu.

— Ai impresia unei libertăți depline. Ajungi să lucrezi cu aparate foarte valoroase. Responsabilitatea pe care ți-o acordă te face responsabil! — se completează Glatt.

Lucian Rusnac se asociază colegilor săi:

— Îți poți manifesta propria personalitate.

— Lipsa unui asemenea om o simți mai ales atunci cînd îți se ivește o problemă spinoasă. În anul I, am picat examenul unui asemenea om, motivele privindu-mă direct. M-a ajutat enorm. Este un om de la care se poate învăța.

— Și aspectul nu este singular — întărește Lucian afirmția colegului său de grupă Cornel.

1. SPERAȚI LA UN REZULTAT POZITIV?

— Sondaj fulger! — anunță Eugen Vesa, foarte mult reporter. Acum, după ce ne-am relevat impresii, probleme, amintiri e chiar — așa zice să ne spunem ce probleme am cere să fie ridicate în Consiliul profesoral, dacă mîine, eventual, s-ar ține.

Punerea punctului pe „i“ în acest moment urmează legile rotundului: punctul de plecare a devenit punct de sosire. Planul însă este altul: pașii păstrează orizontul și urmele cercului, din care cauză aștepti curioși noutăți. Cornel sparge gheața:

Mă gîndesc la eficiența practicii în producție la felul în care li se asigură studenților locuri de muncă, unde să ciștițe ceva atît spiritual cît și material. Sînt convins că vineri voi ridica această problemă. Nu mi se pare suficientă ducerea studenților într-o hală unde, eventual, li se cere să aranjeze pavajul de 1 Mai sau să care saci în spinare.

— Sperati la un rezultat pozitiv? — este curios Ionel Matală.

— Eu sper. Ridic problema tocmai pentru că am obținut rezultate bune în acest domeniu și ar fi păcat să pierdem continuitatea.

— În legătură cu practica sînt anumite lucruri care nu se pot face actualmente. Posibilitatea îndeplinirii lor va exista odată cu terminarea stației pilot, intervine bine cumpănit Teodor Todincă.

— O altă problemă care trebuie pusă în Consiliul profesoral, consider că este faptul de a solicita apariția unor cursuri de care avem stringentă nevoie: un curs de chimie analitică, unul de chimie mecanică...

(...și, îmi aduc aminte, unul de matematică pentru anul I. I.F.Ia Facultatea de Construcții, cel puțin pentru a nu îmbătrîni definitiv în așteptare că vom ajunge să-i măsurăm în ani, vîrsta de la predare! N. A.)

2. SPECIFICUL LOCULUI

Această aducere în plină scenă a cursurilor, mă determină să-mi amintesc despre sesiune — bizar ecuator, grefat cu poli și mai bizari, care se cheamă examene.

În privința paradoxului ecuator-poli, nu mă consider vinovată: acesta este specificul locului! Senzațiile neînteleso de frig aici se înșiră, pe culoarul de înaltă tensiune numit ecuator-studentesc (alias sesiune!).

Georgeta Manta cunoaște mai multe feluri de „sesiuni“ din care cauză precizează:

— Cred că se cere pusă și problema cercetării științifice de acută actualitate acum, înaintea începerii sesiunii de comunicări. Există studenți care lucrează în contract cu producția și nu pot participa, ridicîndu-li-se diverse probleme, printre care, îndeosebi cea a secretului. Mă întreb dacă aceștia nu ar putea prezenta cel puțin anumite rezultate teoretice...

Alt aspect pe care l-aș pune în discuție este în legătură cu unele materii, care își exercită o influență excesivă asupra timpului nostru. Încercarea orarului cu 10—15 ore de laborator, înseamnă totuși a nu-ți rămîne timp pentru restul de materii și, oricît ar fi de importantă o anumită disciplină, este totuși exagerat să își însușească o atare suveranitate.

— Eu aș propune să fie analizată problema cercurilor științifice — este de părere Mihai Ciurea. Dacă din anul IV sînt 18 studenți cooptați în cadrul acestora, de la noi practice participă un singur student. I-am spus Getei să ridice această problemă...

— Nu am ridicat-o pentru că particip la cercul respectiv și îmi dau seama cît este de dificil să lucrezi în cadrul său în condițiile actuale, neavînd la dispoziție nici spațiu și nici cadre didactice suficiente.

Tovarășul Petrovici conducea un grup de aproximativ 20 studenți, un cerc în care se discutau doar probleme teoretice, totuși utile, dar printr-o decizie de la Rectorat un cadru didactic poate conduce cel mult trei teme...

— Există oameni, studenți, care tin neapărat la redeschiderea acestui cerc? — se interesează Dan Dubină.

— Există. Insistențele la responsabilul A.S.C. cu problemele profesionale nu s-au soldat însă cu rezultate concrete, el fiind de părere că, din moment ce există respectiva decizie!

— Normal ar fi ca și reprezentantul în Senat să fie informat, fiind se pare în acest caz singurul care să vă poară aduce un răspuns competent și, cred, singurul cunoscător al problemei în complexitatea în care se pune. În ceea ce mă privește, găsesc reală ideea că dacă se ținea foarte mult la redeschiderea acestui cerc, s-ar fi reușit — încheie Dan Dubină conversația pe această temă, inutil de prelungit în absența reprezentantului în Senat al Facultății de Chimie industrială — reținut probabil în altă parte seara aceasta.

☆

Masa rotundă pare închisă, cercul complet. Am intuiția paginilor revistei, neră-dătoare de ochi avizi, sub mîngîierea cernelii proaspete de tipar. Luminile se sting și la etajul III.

MARIA MAN

DUPA AMIAZA DE SESIUNE

Dedicată studenților care n-au studiat în timpul anului, iar sesiune dorm...

Muza: Ridică-te studente! Ia-ți cartea și învață!
Studentul: Dar somnu-i mult mai dulce decât a ta povăț.
Muza: Ridică-te, studente, și-nvață când îți spun!
Studentul: N-ai prea găsit, o, Muză, momentul oportun,

Căci sint cuprins acuma de zbuclumări secrete.
Mă-ntorc și stau o clipă cu fața la perete,
Apoi îmi fac în minte bilanțul și tresar:
Eu n-am văzut o carte decât în galantar!
Un an întreg primit-am mereu povăț: „învață!”
Și-am încercat, vezi bine, și-ajunsem la... prefață.
Din prima zi de școală mi-am spus ca să învăț,
Dar am crezut că școala-i un lucru șugubăț.
Sesiunea pentru mine, e-un ghimpe ce mă-nțepă și
mă mir:
De unde-i vin aceste forme, instincte de vampir?
Sesiune-nversunată și nebună fără scop!
De ce ești? Și care destoinic mizantrop
Te-a inventat? Răspunde-mi mai urgent,
Căci de fac „pas prin tine...”

Muza: Vei fi un repetent!

Sesiunea e bilanțul eternei emulații,
Ce concentrează forțe și-aduce satisfacții,
Celor ce-ntreg semestrul citit-au pe-ndelete.
Și pentru care cursul lipsit e de secrete.

Studentul: Pe tine nu te-nțepă și nu te amenință...

Muza: Când vrei să scapi de țepă, înveți cu sirguintă.

Studentul: O, da, tu ești abstractă. Dar eu, sărman student,

De câte ori nu blestem că nu am fost prezent,
La cursuri, seminare, proiect, laboratoare...
Sau crezi că toate astea le știu... din motivare?
De-aș fi și eu ca tine, un mit, un artificiu,
Aș ignora desigur, sesiunea ca... supliciu
M-aș regăsi cu tine în propriul meu mediu
Aș crede că la școală mă aflu în... concediu.

Muza: O, mai încet!

Studentul: Răspunde-mi, dacă vrei,

De ce am eu un cap ce nu face doi lei?!

Muza: Fi harnic, pune mîna pe carte și învață,

Citind, măcar odată să treci și de prefață.
Examenul nu-ți pare nici ghimpe și nici țepă
Și nici repetenția ceva ce nu îți scapă.

Studentul: Pardon că te opresc,

Dar simt că-nebunesc,
Repetenția-i dată.
S-o ai numai odată.

Muza: Pătrunde-n sfera științei, pătrunde mai degrabă,
Te școală, scoate cartea și-apucă-te de treabă!

Studentul: Mi-am trîmbițat neștiința un an la seminarii,

Din cărțile avute am preferat... șeptarii.
Și nu am nici notițe, iar prietenii nu-mi dau
Pierdută-i sesiunea, și o spun acum, pe șleau!

Muza: Ia-ți cartea și învață, nu cade în derută,

Chiar dacă ea-i pierdută, mai poți să studiezi.

Studentul: Să studiez? Pe cînd? O, Muză, tu visezi!

Muza: Ia-ți cartea și învață, căci timpul din prezent
Vă prinde bine...

Studentul: Cînd?

Muza: La anul, evident!

S.L. ing. Mircea Selariu

Dățania unui ... covoz

Unii studenți obișnuiesc să arunce
figățile aprinse pe covoarele din
cămin.

Cum? Ți-a venit așa, deodată,
Netam-nesam?
Să mă prăjești e-o figaretă
Cînd nici nu m-așteptam?

De-aș fi știut ce vrei să faci
Mă-suslețeam,
Te luam de păr ca pe escroc
Și te striveam!

Mă-ntreb și-acum cînd stau pătât
De gestul tău necugetat:
Nu te vor prinde-odată și-odată
Să mă consider răzbunat?

Te vor surprinde în momentul
Cînd mă confunzi cu o scrumieră
Și fiindcă te-ai jucat cu focul
Te vor „scuti” să faci „carieră”!

Pentru că știu că-n sesiune
Nu prea te „stingi” de-nvățătură
Acum te „ard” și eu pe tine
CU-n vers și o caricatură!

S. L. ing. Mircea Selariu

IONEL MATALEA

Palma

In palma ta privind,
linii nebănuite urmez,
linii ce se-ntretaie
sau se alungă.
linii cu același destin,
egal,
aproape egal...
O, ce atingere tîrzie
ca un al cincilea
anotimp...

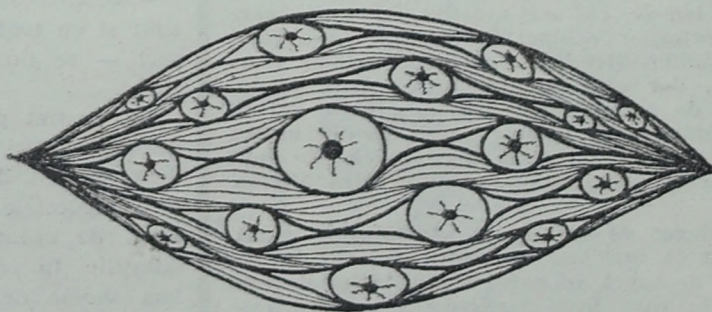
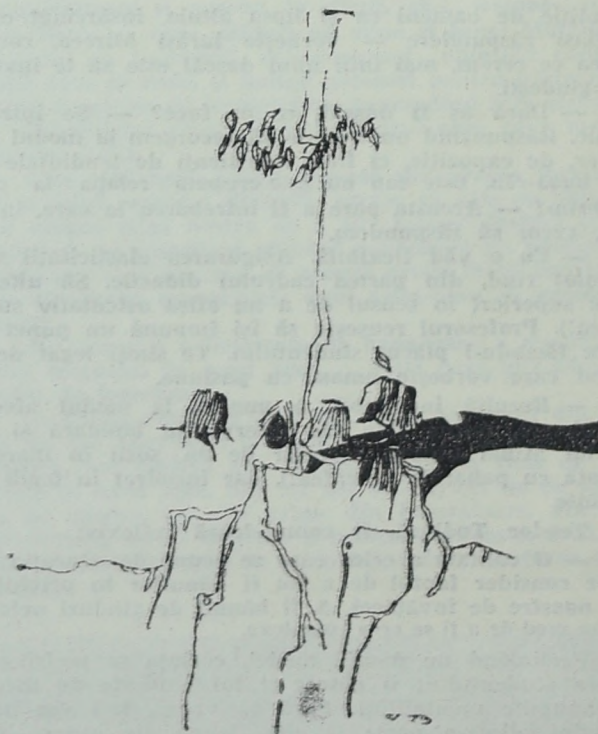

Absențe de noi

Lipsesc tu
de noi,
cînd golul lor
ne dăruie
odihnitoare neguri,
ascunse-n clepsidre
de zări.
N-ar trebui
ca punțile-tuneluri,
să ne-mprumute
degetele lor firave
pentru iubirile
timpuri!

Ochii rămin coloane

Dansez în abstracte
arabescuri;
Adeseori, ochii rămin
coloane...
Arbitrarele figuri
geometrice,
albesc în ritmul
dansului meu.
Și toate devin
cercuri,
doar ochii
rămin coloane...

Impresii despre primăvară și despre un mărtișor

Primăvara asta a venit brusc, așa cum vin toate primăverile. Nici nu s-a terminat bine sesiunea și prima zi de martie s-a agățat în pieptul fetelor, dovadă a impresiei bune pe care o produce noul anotimp asupra băieților. Și chiar dacă vremea nu era a primăvară și chiar dacă paltoanele și căciutele își continuau plimbarea pe străzi, ignorând calendarul, sufletele noastre au pătruns mai adinc sensul cuvintului „Mărtișor“.

Dacă ar fi să dau o definiție primăverii așa spune: „Primăvara este anotimpul care începe cu un mărtișor“ dar poate oare cineva spune ce este un mărtișor? eu cred că orice închide în el dăruire este un mărtișor, că un băiat care oferă un mărtișor primește în același timp un altul, materializat într-un zimbet sau, o privire. Prin mărtișor se realizează o legătură biunivocă între cel ce dăruie și cel ce primește, în sfârșit mărtișorul, ca și cuvântul, este un mijloc de comunicare a cărui sferă se circumscrie bucuriei unui început.

În acest context consider că festivalul „Mărtișor studentesc“ a marcat, dacă nu exact începutul primăverii, o manifestare tinerească de comunicare a valorilor culturale care există la ora actuală în centrul nostru universitar.

Formațiile institutului nostru și-au adus din plin aportul la reușita acestui festival, dar apar câteva semne de întrebare.

Pregătirile au început cu întârziere din cauze obiective și subiective. Lucrul a fost mult îngreunat de lipsa repetițiilor din primul semestru. Deși până la urmă se pare că totul a ieșit bine, că ne-am umplut de premii, este cazul să ne întrebăm dacă nu era loc de mai bine și dacă răspunsul este afirmativ, să depistăm cauzele care au subminat pregătirea formațiilor noastre pentru ca experiența de până acum să folosească pe mai departe.

Aș propune o trecere în re-

vistă a formațiilor, dar nu din punct de vedere al valorii artistice, deși până la urmă aceasta contează, ci din punct de vedere al structurii lor compoziționale. Cred că aici am putea depista multe din cauzele care îngreunează activitatea acestor formații. Am să încep cu formația cea mai veche și a cărei activitate, se pare, este cea mai intensă. Este vorba de ansamblul folcloric „Călușarii“ Compus din echipa de dansuri populare și taraf. Acest ansamblu, deși se menține de la an la an și are o prezență activă în viața studentescă timișoreană, lucrează în condiții foarte grele și acestea din mai multe motive. În primul rând este vorba de efectivul de oameni, care an de an se modifică; mă refer în special la echipa de dansuri. Și dacă în fiecare an vin oameni noi, care pierd timp până să ajungă la pregătirea celor vechi și dacă un festival ca cel din primăvara aceasta vine prea repede și nu sunt alți oameni, rezultatul nu poate fi de calitate, cu toate eforturile celor implicați. Ar fi de dorit o prezență a studenților din anii mici care să-și continue activitatea în această formație pe o perioadă de mai mulți ani. În acest fel s-ar crea o omogenitate și aceasta ar implica progresul și în ultimă instanță, valoarea artistică. De asemenea, începerea repetițiilor cu întârziere, cu mult după începerea anului universitar, împietăzesc asupra activității ulterioare a formației. Efectivul formației rămâne o perioadă îndelungată descompletat. Pentru a remedia acest lucru cred că ar fi necesar ca pe timpul vacanței de vară să se organizeze un fel de cantonament al formației. Acesta ar putea fi organizat în taberele studentești, la mare sau la munte, asigurând prin aceasta și un program de divertisment taberei. La alte institut și alte Centre universitare se realizează acest lucru și cred că ar fi un exemplu de urmat și pentru noi. Propaganda pe care activul cultural din institut o face formațiilor, este insuficientă. Și în acest sens mai sunt multe de făcut.

Problema sălilor de repetiții a căpătat deocamdată o rezolvare prin primirea a încă unei săli la căminul I MV. Și

mai sunt încă multe lucruri pe dinăuntru, dar pentru cei care nu știu, ansamblul „Călușarii“ face deplasări, dă spectacole, ia premii la festivalul „Mărtișorul studentesc“. Deci totul ar fi bine în această primăvară când se numără bobocii pentru formațiile institutului. Dar din toamnă până în primăvară nu știe nimeni și poate că pentru mulți nu este interesant. Ar fi cazul să nu se mai lucreze în asalt înainte, căci altfel sacrificiile sînt prea mari și efectele sînt nedorite pe plan profesional, cit și artistic. Aș propune un mărtișor al toamnei, deși n-ar fi în acord cu tradiția, dar ar marca într-adevăr un început și un sfârșit cum este cel din primăvară.

Formația de muzică ușoară există, dar lipsește cu desăvîrșire. Și aici există cauze obiective și subiective. Băieții au repetat acasă din lipsă de sală de repetiții. Dar nici spectacole nu s-au dat. Nici nu poți avea pretenții pentru niște începători. Chiar mă gândesc că anul trecut am avut o formație care a luat premiul Festivalului Național al Artei Studentești. E un semn de întrebare, dar cine oare ar putea răspunde?

Formația de teatru a institutului „Studio A“ care și ea a obținut un premiu la Festivalul Național, a continuat și anul acesta activitatea dar nu a avut o continuitate în pregătire și a lucrat cu mai puțin de jumătate din efectiv. S-au realizat mai multe spectacole de poezie, muzică și lumină, formația a obținut premiul festivalului „Mărtișorul studentesc“ pentru montaj de poezie, și a dat un spectacol reușit la Liceul de muzică. Stau și mă întreb însă cîți studenți din institutul nostru au vizionat aceste spectacole, cîți știu despre existența acestei trupe? La spectacolele trupei au venit mai mulți studenți din alte institute ale centrului universitar decît de la politehnică. Nu cred că studenții noștri n-ar veni la aceste spectacole, dar nu ajung să aile de ele fiindcă activul cultural la nivel de facultăți nu și face întotdeauna datoria.

Brigada institutului, azi e, mîine nu e, așa cum îi stă bine unei brigăzi care se respectă. Mai stringem ceva aspecte din institut, să mai facem un spectacol, fie el de folclor, varietății, etc. și hop... apare și brigada. Dar spectacol de sine stătător încă nu s-a reușit. Drept să spun, prefer așa decît un spectacol și apoi tăcere. Brigada noastră este un organism viu, apare ceva nou, apar și poante noi și gluma este proaspătă. Se pare că băieții au luat gluma în serios și au luat și un premiu pentru text de brigadă la festivalul din primăvara aceasta. Oameni serioși, lucru serios; se pare că aici sîntem la obiect. Ar fi de dorit însă un spectacol de gen care ar putea pregăti această formație pentru viitorul festival național. Ei au și promis că vor lua „Marele premiu“ la anul. Ce pot să spun, modești băieți!

Deci bilanțul este mai mult decît satisfăcător! N-a existat formație care să nu fi luat un premiu la acest festival al mărtișorului timișorean, dar important nu este premiul, ci activitatea culturală, care trebuie să fie un fenomen continuu și de masă, fapt pentru care formațiile noastre mai au încă mult de lucru.

TUDOR

PEȚAN

Fuzii potolite

Să-mi uit, nici o statuie întregă,

n-am mai găsit acasă.

Doar pietrele...

Le simțeam cum se topesc moenit în jurul meu.

„De dorul cui?“ — m-am prefăcut că-mi întreb fratele bolnav, deși știam că nu mai poate vorbi prin ochi.

Dar fratele meu bolnav

și-a închis sufletul;

el crede că așa va putea trăi

din zimbete de zid

descompuse în cărămizi.

O să ajungem să ne iubim ...

Ți se pare;
orga asta își naște nepăsarea

din note mari și rare de ani.

De ce tremur?

E a treia noapte

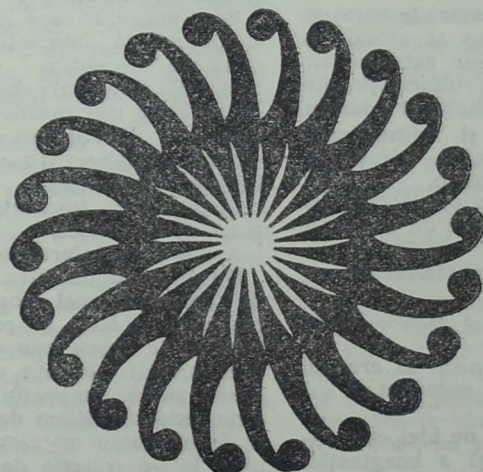
cînd ne ghicim aceleași contururi;

o să ajungem să ne iubim

numai prin formele chipurilor noastre.

Dialog

- Plimbările cu tine m-au oboșit, iubito; ar trebui să stau puțin să mai treacă cițiva nepoți și cîteva nopți pe lingă mine și să se mire de mîinile mele infrunzite.
- Prostule! Hai, pune-ți palmele peste orbitele goale!
- Nu... Mai bine... ies... Mai bine ies!

✓ 73

Radu Todor Popa

CITEVA REPERE DESPRE ARTA PROGRAMATA, ARHITECTURA INFORMAȚIONALĂ

Motto: „Totul e posibil” (Ficino)
„După cum roata este un mecanism care îi permite omului să meargă mai departe mai repede și cu mai mult bagaj tot astfel computerul îl ajută pe om dar nu în ce privește deplasarea sa fizică ci a ideilor sale”. (Iannis Xenakis).

„Se distruge crezul de a crea pentru eternitate.

Ideii în loc de operă. Opera multiplicabilă.

O structură de obiecte strâns legate prin pozițiile materiale; o structură nouă.

Cu ajutorul tehnicii fidelitatea este posibilă; ca urmare se creează situația în care totul devine accesibil pentru toți” (Natlareb).

Fiecare proces estetic (de realizare sau percepere) este un proces de semn. Deci se necesită un repertoriu existent anterior; iar receptarea operii se desfășoară pe baza unui repertoriu de elemente ce au caracter de semn.

Element. Supersemn. Structura

Noțiunea de element (în limba latină origine, început). Experimentarea se face cu un element de bază (element operativ). În domeniul plastic elementul este o piatră de construcție, este ireductibil, servește ca punct de plecare stă într-un raport cu un mod de comportare și proces. Organizat multiplu se oase figurări păstrând proprietățile și caracteristicile elementului (Natlareb).

Elementele apar pe diferite planuri estetice; în felul acesta obiectele devin suporturi de mesaje estetice într-un mediu ca operă de artă. Estetica industrială).

Organizarea elementelor dă naștere super semnelor, o sinteză a elementelor și nici într-un caz o sumă a lor.

Varianta cibernetică a esteticii informaționale este reprezentată de programarea procesului de realizare a unui obiect estetic de către calculatorul electronic adică de complexul de reguli și formule al algoritmului necesar producerii artei programate.

(Cercetarea se desfășoară pe antagonismul reductibil la opoziția algoritm-creativitate)

Micromodulele unei arhitecturi, infrasunetele unei muzici, supersemnul artistic ne îndreaptă în mod firesc către ipoteze ce angajează dinamica unui limbaj universal în care actul de acceptare al artelor în lumea conceptelor extra-artistice (Matematice, informaționale) primește valoarea unei adeziuni de conștiință și semnificație reală atât în artă, științe sociale, științe exacte.

Noile mijloace electronice introduc în metodele de cercetare doi factori noi:

— O sporire a vitezei de comunicare.

— O creștere a posibilităților de comunicare.

Întregul mecanism al creației artistice poate fi conceput ca suma:

— A unui joc de idei care este textura însăși a imaginației și care ascultă în mod esențial

de legile combinațiilor aleatorii.

— A unui sistem de organizare, de construire a formei (actualizarea materială a ideilor originale).

— A unui mecanism critic de superizare și resuperizare (acțiunea conștinată în cadrul procesului de percepție prin care un grup de stimuli auditivi sau vizuali sînt grupați sub forma unui complex sau a unei clase de semn, de o complexitate superioară).

— A unui sistem de epurare bazat pe un cod de valori.

— A unui sistem de „Punere în formă”.

(Apar valori ca finitul, încadrarea, stilul, epoca).

„Mașina de calcul funcționează în lucrările mele — serie Zdanek Sykora — că orice alt instrument dar are în mod evident funcția ei deosebită. Când m-am decis să dau (Asociez) elementelor mele artistice cite un semn numeric, organizându-le și calculându-le apoi spre a transfera rezultatul asupra unui semn artistic; utilizarea computerului a fost o consecință logică. Eu cred, în plus că utilizarea calculului este cunoscută în artă din timpuri imemorabile. Calculul ar fi posibil și fără utilizarea unei mașini, acest lucru îl și face în cazul unor lucrări de dimensiuni mici; în cazul unor formate mai mari însă consumul de timp ar fi mult, prea mare și aici se pune în valoare viteza de calcul a mașinii. Mașina este opera omului și are sarcina de a multiplica posibilitățile și capacitățile omului.

În procesul creator, după părerea lui Garcia Camarero, prezența și participarea ordinatului sînt esențiale; pe de o parte ca instrument puternic de organizare a informației, pe de altă parte prin metodologia pe care o implică folosirea sa care în orice caz determină o subiectivare și pune mai clar în evidență elementele subiective care apar în orice proces creator. Un factor esențial a procesului creator:

Program — Computer + Generator de semnale aleatoare — Organ de execuție

Este hazardul care după MC. Luhan crează interacțiuni produse de energetica memoriei gestului, începutul unei vibrații se naște din conflictul repetițiilor. Repetițiile definesc timpul spațial neutru care vitalizează impulsurile.

Compunerea automată a spațiilor arhitectonice.

Arhitectura informațională.

După Segui de Riva punctul de plecare al unei teorii a formalizării totale a procesului creator de desen este definirea unei unități eficace denumită mediu uman. Un spațiu arhitectonic este un sistem de energie și de elemente materiale inter-puse într-o colecție de participanți unanimi și forțele cons-

titutive ale mediului înconjurător. Se urmărește ca fiecărei activități să-i corespundă un element (Corespondență ambiguă adică aceleași situații spațiale îi pot corespunde mai multe situații diferite).

Din activitatea Centrului de calcul al Universității din Madrid s-a observat că realizarea unui proiect de către un arhitect constă în interpretarea dorințelor beneficiarului, acomodarea lor cu exigențele funcționale și constructive și furnizarea normelor grafice care vor direcționa construcția. Dacă se încearcă simularea acestui proces sînt necesare etapele următoare:

— Construirea tabelor semantice arhitectonice (condiții funcționale relații spațiu-temporale ale funcțiilor, restricții topologice și metrice ale fiecărei funcțiuni și ambiante condiționate de topologie și orientare).

— Elaborarea unui limbaj formal care să faciliteze mînuirea și logica tabelor semantice.

— Elaborarea unui limbaj grafic care să finalizeze proiectul sub formă de planuri.

— Analiza descripțiilor verbale și traducerea lor într-un limbaj formal intern.

— Analiza exigențelor soluțiilor de contradicții și incompatibilitate obținute prin soluțiile realizabile.

Proiectul constă deci în construirea tabelor semantice arhitectonice cu ajutorul unui limbaj intern la care se accede după traducerea limbajului natural (intrare) pentru obținerea rezultatelor grafice (ieșire) care ajută la realizarea operii arhitectonice.

Orice clasă de procedee de elaborare este exprimată în forma cibernetică în lanțul:

Informație — Elaborare — Decizie — Rezultat — Noua informație, a doua analiză — Rezultat — Noua informație.

Acest model permite numeroase particularizări.

Concluzii.

— Arta experimentală direcționată de o estetică experimentală devine o componentă esențială în evoluția artei contemporane.

— Opera de artă devine un mesaj între artistul creator și individ. (public).

(Mesajul respectă legile generale ale teoriei comunicațiilor.)

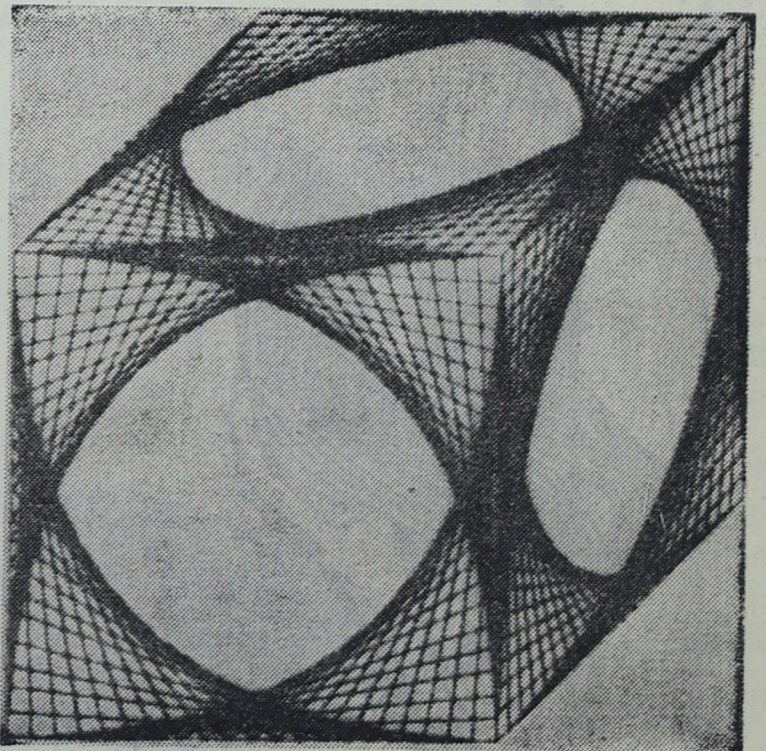
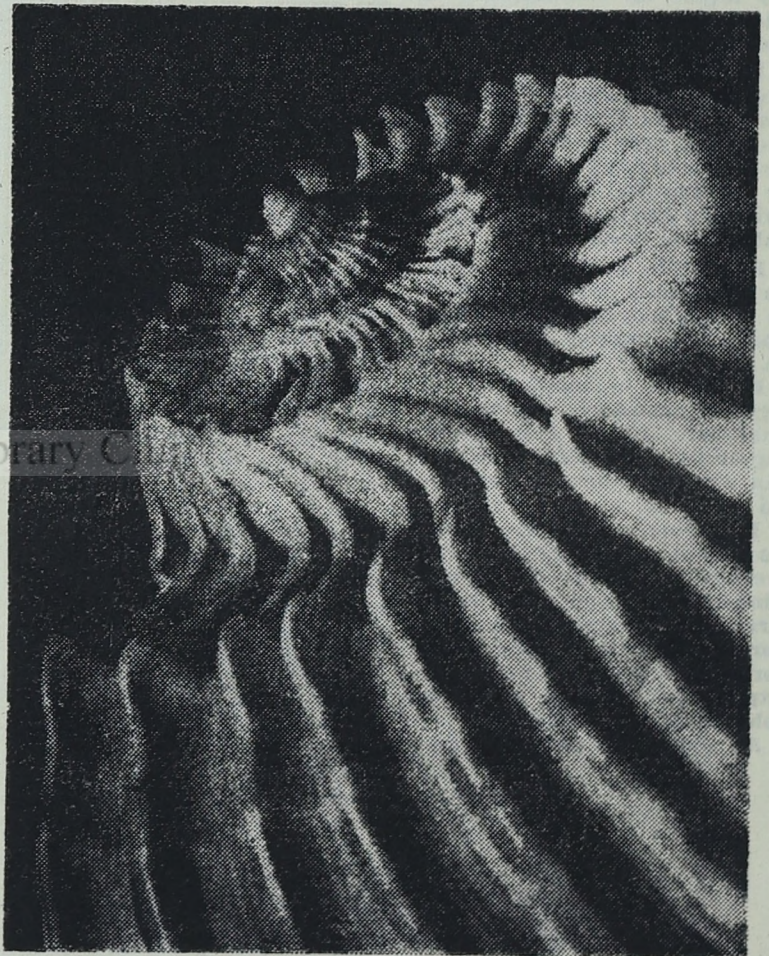
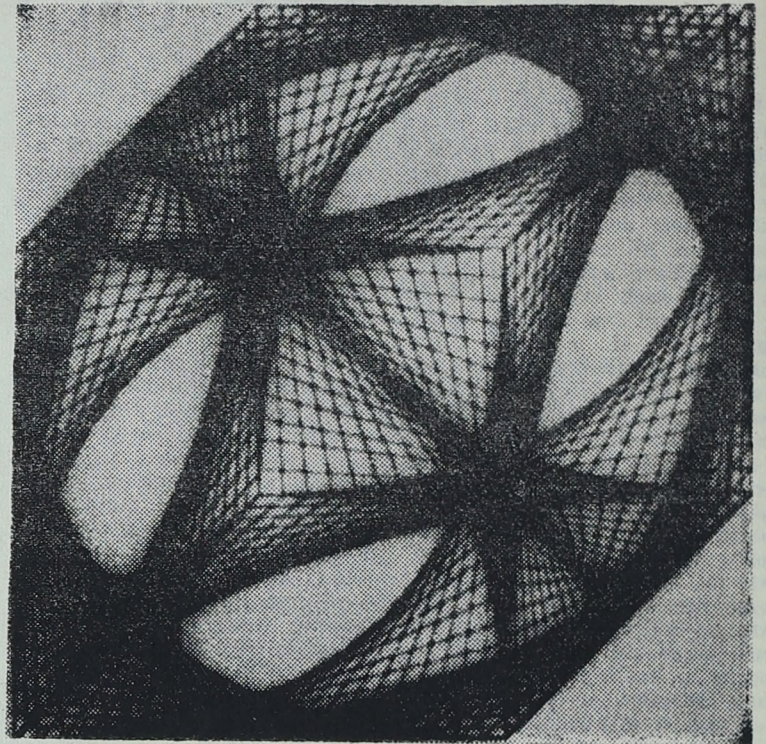
— Integrarea emițătorului și receptorului într-un cod comun de simboluri.

— Percepția receptorului este guvernată de un just echilibru între ordine și dezordine.

— Echilibru între original și cunoscut, informativ și inteligibil, valoarea socială a operii.

— Artistul — amplificator de inteligență.

G. P. S.

Aplecare firească lui DIMITRIE CANTEMIR

Aducerea noastră aminte e îndemnată la praznicul măreților înaintași întru cuget ai neamului, dintre care cel mai tulburător este Dimitrie Cantemir.

Dar iată că rîvna pioasă bagă de seamă de la bun început că panorama devenirii unui popor se alcătuieste din părți principale despre care se poate spune ceva și părți principale care spun acest ceva (alcătuire proprie, în principiu, oricărei structuri, începînd cu cea gramaticală). Iar Dimitrie Cantemir, parte esențială a propriu-zicerii românești, este predicatul petrecerii gîndului nostru prin lume. Cu alte cuvinte, el s-a intruchipat astfel în existență și în rostire deopotrivă, încît gîndind totul despre sine a gîndit totul despre ceilalți într-o simultaneitate proprie numai geniilor. Și, pe cînd cărturarii dau măsura maturității unui popor, geniile sînt ale lumii, înseamnă viața însăși.

Așa că despre Dimitrie Cantemir a spune altceva, mai mult decît spune istoria însăși (istoria care dă socoteală cerînd socoteală) ar însemna voință de a dilua esența, de a banaliza temeiuri — el se cere eventual tîmciuri, măcar înțeles și mai cu seamă urmat.

Și istoria spune că s-a născut acum 300 de ani, că a murit acum 250 de ani, că era român de neam nu prea ales, că la un moment dat era îndreptățit să urce pe tronul Moldovei, că a domnit un mînunchi de luni, fiind, în schimb, un snop de ani ostatec la Poarta otomană, unde își câștiga existența, într-o vreme, dînd meditații, el fiu de domn, că restul anilor i-a trăit în exil, ca principe prea luminat la curtea țarului Petru cel Mare, fiindu-i consilier secret și membru al Senatului. Și se mai știe că vorbea vreo zece limbi, că a fost primul academician român (ca membru al Academi-

ei germane) și mai ales că a scris vreo cincisprezece cărți, prima, „Divanul”, datorîndu-se dorinței fierbinți de a scrie și a publica o carte, că era cunoscut admirat și studiat ca un cuget strălucit, de cele mai luminate minți europene ale acelor vremi și care a fost tipărit mai întîi și mai mult în străinătate decît în țara lui.

Din toate acestea și din altele se poate înțelege îndeosebi că istoria spune despre Dimitrie Cantemir că el a spus istoria, numînd-o după trebuință „gilceavă”, „ieroglifică”, „hronic”, „scriere”, „descriere”, „viață”, „invățătură” sau, simplu, „istorie”.

De aceea, pentru a cunoaște despre Serenismul Prinț, „filozof între regi, dar și rege între filozofi” nu mai este necesar a scrie ci doar a citi, dar pentru a-l cunoaște și a-l întîlni pe mai marele nostru este nevoie de aplecare firească și de ostentivă și de-o sete care te mină pe căi anume unde l-ai putea zări de aproape într-un fel numai al lui și numai al tău.

Clipa întîlnirii cu Dimitrie Cantemir ar putea însemna începutul gilcevii cu lumea ori cu înțelepciunea ori revelația propriei istorii secrete, ori imaginea științei care nu se poate descrie, poate un înțeles parfumat al logicii generale și al invățăturii despre fizică sau chiar explicarea muzicii — ar putea însemna o creștere sau o descreștere, un hronic al vîrstelor și mai mult decît toate o prelungire a ființei mai adînc în toate cele pe care dragostea noastră le-a strîns sub numele de patrie! (Căci dacă spada lui Dimitrie-Voevod a fost ascuțită la roata norocului, pana lui a fost cea dintîi cuceritoare și izvoditoare de lumină iar neșansei în dorința de a-și înălța patria spre libertate cu paloșul îi

este așezată înainte truda și sîrguința prin care și-a înălțat, întîiul, țara pe culmi de gîndire, din căldura minții, alcătuiindu-i chipul, de la trăsăturile politice pînă la expresivitatea înțelepciunii populare și la contururile ei geografice.

Și iarăși, pentru a înțelege toate acestea și pentru a le iubi nu te poți lipsi de întîlnirea tainică cu Voevodul, de prezența lui hieratică printre lucrurile firii. Trebuie să te așterni pe cale, suind din vale, undeva la umbra Ceahlăului, Olimpului nostru, pînă ți se va arăta ochilor aievea baciul ortoman cu mioare bucălaie, trebuie să te uimești de asemănarea lui cu Făt-frumos din lacrimă, parcă dobînditor al tinereții fără bătrînețe și nu știi cum, de leirea cu Voevodul bălai din cartea de istorie, mai stăruitoare fiind aura lui de prinț fiindcă poartă peceți și semne ale înaltelor curți, urme ale nedreptelor înfruntări cu jigăniile, zăloage de dragoste de prințesă și are grai domnesc. Și atunci te vei fi întrebînd dacă e trist sau e vesel domnul domn Cantemir și auzindu-i graiul: „Munți, crăpați! Copaci, vă despicați! Pietri, vă fărîmați! Asupra lucrului ce s-au făcut, plîngă piatra cu izvoară, munții puhoale pogoară. Lăcașele Inorogului, pășunile, grădinile cernească-se, pălească-se, veștejească-se, nu înflorească nu înverzescă, nici odrăsească și pre domnul lor cu jeale, pre stîpînul lor negreale suspînd, fînguind, neîncetat să pomenească! Ochiuri de cucoară, vol limpezi izvoară, a izvori vă părășiți și-n amar să primeniți!” (din „Istoria Ieroglifică”) vei înțelege că domnul e aspru și sfînelnic deodată și înfățișarea lui

înaintea ta aduce mai mult cu făptura inorogului care prejmuțit de-un vîiet fără margini: „...s-abate la mal, / privește în larg, spre cea zare, cel val. // S-ar da înapoi cînd unda l-a-junge, / dar taina cu pinteni de-argint îl străpunge. // Pe țărîm, unicornul, o clipă cit anul, / se-nfruntă-n poveste cu oceanul. // E apă, sau altă ființă, cu plesne, / în care se simte întrînd pin-la glezne? // Se-nalță de spaimă-n paragini / cînd taina se sfarmă la margini”. (L. Blaga).

Și-acum tîrîmul e deschis. Inorogul se-abate năpraznic înapoi, în mit. Rămii singur, din nou născut, și cunoscîndu-te pre tine teafăr fiind în sufletul ne-

mului tău, driaptă socotială vieții tale punînd, gata a sluji veșt murmura:

„Insa eu o pasire și de neam și de minte proastă fiind (căci nici în carne vreo dulceață, nici în pene vreo frumseță port) mai mult a grăi nici pociu, nici mi să cade, fără numai ce și cit într-adevăr am înțeles și am știut, aceia din prostia inimii am grăit. Iară giudecata fie a înțelepților.”

(Din „Istoria Ieroglifică”.)

ACHIM VOINEL

Revoluția de la 1848 a prilejuit o vibrantă manifestare a celor mai valoroase trăsături ce au caracterizat poporul nostru de-a lungul milenarei sale istorii, ea trîgîndu-și seva revoluționară, din realitățile țării, din necesitățile progresului ei economic și social. Pe frunțașii revoluției din 1848 i-au însușit cele mai nobile idealuri naționale, cele mai avansate și mai luminoase țeluri sociale — desființarea servituzilor feudale și eliberarea fărînimii iobage, libertăți democratice, scuturarea dominației străine și realizarea unității și independenței naționale. Faptul că aceste țeluri au fost înscrise pe steagurile mișcării revoluționare din cele trei Țări Românești a exprimat pregnant caracterul ei profund național, comunitatea de idealuri și aspirații care-i unea pe fiii unui unic popor, în profida vremelnicilor hotare despărțitoare.

În cursul evenimentelor de la 1848 s-a afirmat o strălucită pleiadă de cărturari și totodată înflăcărați militanți revoluționari a căror operă s-a constituit ca un adevărat tezaur de gîndire, înscrînd idei dintre cele mai înaintate ale lumii de atunci.

125 de ani de la revoluția din 1848, în Țările Romane

Totodată, depășind înseși condițiile epocii istorice, întrevăzînd desființarea exploatării omului de către om, rolul muncitorimii de promotor al progresului social, întronarea domniei poporului muncitor — cele mai înaintate idei pașoptiste au pregătît terenul pentru germinarea rapidă a ideilor comunismului, ce se constituia atunci ca o teorie teoretică științifică. Puternicele tradiții democratice ale ideologiei de la 1848 au fost factori esențiali pentru răspîndirea marxismului în țara noastră. În această perspectivă apare clar filiațiunea directă dintre mișcarea pașoptistă și lupta proletariatului român care, preluînd în sarcina sa eliberarea națională și socială, a călăuzit poporul român nu numai la împlinirea dar și la depășirea cu mult a celor mai înaripate visuri și aspirații ale înaintașilor.

Cauzele revoluției burghezo-democratice de la 1848 din Moldova, Țara Românească și

Transilvania au adînci rădăcini în condițiile și realitățile economice, sociale și politice interne. Ea a fost o puternică manifestare a luptelor maselor populare împotriva exploatării și asupririi feudale, împotriva jugului otoman și habsburgic care stăruia de secole. În același timp, lupta revoluționară a maselor din cele trei țări românești, s-a înscris în mod organic în ansamblul mișcării revoluționare europene, în cadrul căreia și-a adus nota sa proprie, specifică.

În primele luni ale anului 1848, vîlvățile revoluției s-au întins de la Oceanul Atlantic pînă la Marea Neagră. Flăcările revoluției au fișnit cu intensitate de la Palermo, extinzîndu-se spre toate zările, Paris, Viena, Berlin, Praga, Pesta, Cracovia și București, popoarele Europei fiind prinse în tureșul unor lupte de masă cu caracter național și social.

Marele gînditor patriot —

Nicolae Bălcescu arăta că „revoluția română de la 1848, n-a fost un fenomen efemer, fără trecut și viitor, fără altă cauză decît voința întîmplătoare a unei minorități sau mișcarea generală europeană ... Uneltitorii ei sînt 18 veacuri de trude, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși”.

Plămădite în condiții asemănătoare, desfășurîndu-se în aceeași perioadă, proclamînd țeluri comune, evenimentele revoluționare din 1848 au avut un caracter unitar în toate țările europene în centrul lor se aflau obiective democratice care interesau cele mai largi pătrii sociale.

Revoluția burghezo-democratică din țările române a constituit expresia crizei feudale, a procesului de destrămare a orînduirii feudale. Un puternic factor de accentuarea acestei crize l-a constituit afirmarea tot mai puternică a noilor relații de producție, a conștiinței națio-

nale, lupta de eliberare socială imbinîndu-se strîns cu lupta pentru unitatea națiunii și eliberarea de sub dominația străină.

Deși înfrîntă, revoluția de la 1848 a avut consecințe profunde asupra evoluției ulterioare a poporului român. Ea a zdruncinat puternic întregul edificiu social-feudal, a dat impuls dezvoltării societății pe calea capitalismului, a dus la afirmarea tot mai puternică a conștiinței naționale a românilor, a sădit mai adînc ideea că adevărata libertate se cucerește prin lupta unită a tuturor asupriților și exploataților, indiferent de naționalitate tradiții revoluționare. Poporul român pășește ferm înainte spre acest țel, hotărît să nu precupească nimic, să facă totul pentru a transpune în viață politica partidului, spre binele său și spre gloria și strălucirea patriei socialiste.

Ziman Mihail
Responsabil al Centrului de înfor. și documentar în științe social politice, filiala Timișoara.

40 de dolari — un gram de moarte lentă

— partea întâi —

„O dimineață obișnuită pe aeroportul Fiumicino din Roma. Este așteptat avionul de Londra. Cu punctualitatea marilor aeronave pasărea uriașă alunecă pe pistă. Citeva minute mai târziu pasagerii încep să coboare. În ușa avionului apare silueta unei doamne de o eleganță ostentativă. Jos la capătul scării este oprită de doi necunoscuți. După ce o salută cordial aceștia o invită la comisarariatul aeroportului. Unul dintre cei doi este agent de poliție, celălalt inspector al serviciului de narcotice, iar pasagera elegantă care și manifestă nedumerirea este o ilustră reprezentantă a protipendadei italiene: barona Alfreda Franchetti.

Din această clipă ea a devenit un banal dosar în sertarele serviciului de narcotice.”

Grupajul de fragmente reunite sub titlul de față își propune să activeze modul de abordare al întregii probleme pe care îl ridică consumul de narcotice, iar pentru ca punctul de vedere să fie cât mai aproape de adevăr și realitate să parcurgem succesiv două căi majore de abordare: —

— drogul și implicațiile sale medicale

— probleme psiho-sociale ridicate de traficul și consumul de droguri.

În primul rând drogul nu reprezintă nici decum o descoperire a secolului XX nici a secolului XIX.

La granița dintre Thailanda și Birmania trăiește populația „meo” pe locul unde sălășluiau odată marile triburi Karen. Sînt locuri puțin cunoscute. Cu 2.700 de ani î.e.n. claustrai într-o existență fără alt orizont decît cerul, pătura și pinza jucăușă a fumului de opium purtau bălăli singeroase pentru a-și apăra vatra și pentru a lăsa urmașilor o moștenire bogată în experiențe, mituri și legende. Una dintre cele care s-a transmis pînă în zilele noastre este și legenda florii de mac — Nin.

Să parcurgem mai departe firul istoriei. Herodot a cunoscut cu aproape 500 de ani î.e.n. obiceiul scîților de a atrage bunăvoința divinităților prin ceremonii nocturne în cadrul cărora aruncau semințe de cîmpă peste pietrele înroșite în foc, aspirînd apoi fumul îmbătător.

Prin intermediul lui Marco Polo a ajuns pînă la noi povestea despre bătrînul monșilor și-cul Hassan Ibu Sahab — stăpin absolut asupra unor neamuri întregi de supuși pe care-i droga periodic în scopul de a-i supune. Și așa, încetul cu încetul, firul urcă pînă în zilele noastre.

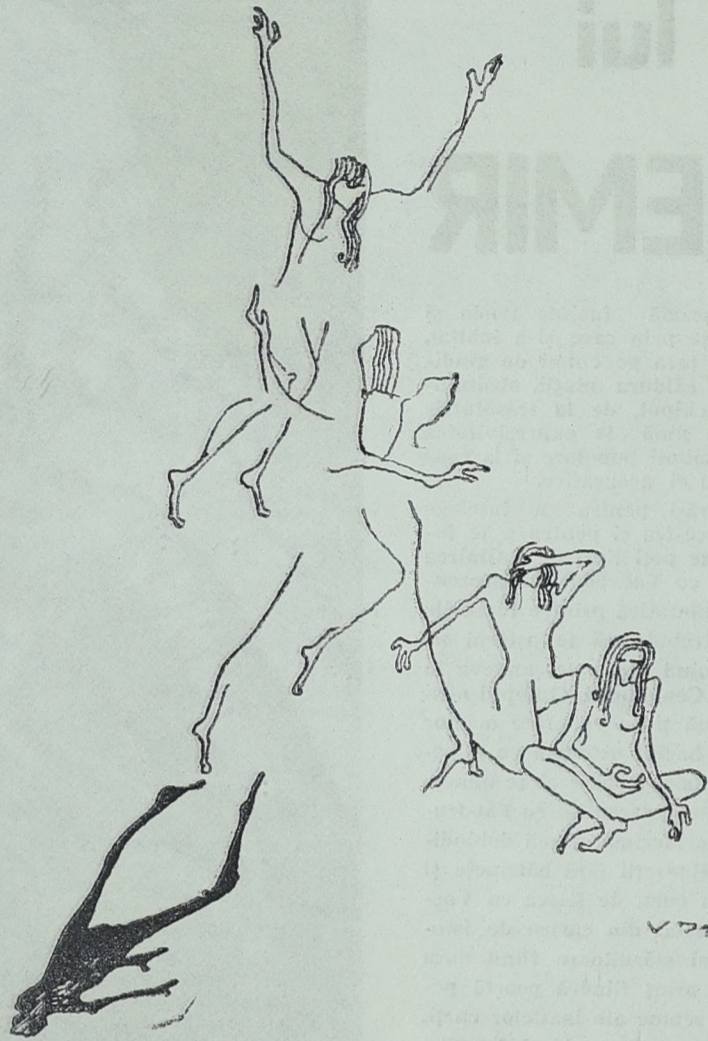
De-a lungul timpului numeroși cercetători istorici, botaniști, arheologi, medici și farmacologi, au reușit să descopere și să studieze un imens material documentar. Urșe farmacopoeice întocmite în diferite epoci reprezintă adevărate enciclopedii ale drogului.

Dicționarul Larousse definește drogul ca fiind „nume dat stupefiantelor” (cocaină, morfina), iar stupefiantele sînt indicate drept „medicament care produce un fel de inerție fizică și mentală”.

În cea mai largă accepție drogul reprezintă deci, o substanță chimică ce influențează protoplazma vie. De fapt expresia corectă ar fi „drogare prin stupefiant”.

„Toxicomania este o stare de intoxicare periodică sau cronică dăunătoare individului și societății, provocată de consumul repetat al unui drog (natural sau artificial). Caracteristicile acestei toxicomanii ar fi:

— o dorință invincibilă de a continua consumul drogului și de a-l procura prin orice mijloace.

— o tendință de a majora dozele

— o dependență de ordin psihologic și fizic față de efectele drogului.

Iată acum privite mai de aproape cîteva dintre vedetele acestei lumi tenebre.

— Opiul brut — se obține dintr-o varietate de mac; cînd petalele cad în virful tîjei rămîne o amforă verde, capsula de opiu.

Ciandru (opiu rafinat). Din cca. 700 gr. opiu brut se obțin cca 500 gr. Ciandru.

— Morfina — alcaloid alb și cristalin. Este folosit pe scară largă în medicină ca analgezic major.

— Heroina. Descoperită în 1898 de chimistul german Dreser. Este un alcaloid opiaceu de 5 ori mai nociv ca morfina. În farmacologie este cunoscută sub denumirea de „diacetil morfina”. Folosită și în scopuri medicale.

— Laudanum — tinctură de opium conținînd 1% morfina.

Să ne oprim puțin mai mult asupra celui mai cunoscut L.S.D.-ul. Aprilie 1943. Doctorul Hoffman cercetător principal la laboratorul de cercetări al Diviziei de farmacologie al societății elvețiene „Sandoz” simți pe neașteptate că-l cuprinde o nervozitate excesivă. După toate probabilitățile era de vină dietilamina acidului lisergic din care tocmai reușise să obțină pentru prima dată cîteva miligrame sub formă unor cristale.

„Aveam dificultăți enorme de a vorbi coerent, în timpul meu vizual subzistau fluctuații asemănătoare cu cele pe care le dau oglinzile detormate. Totul era ireal, inspăimîntător. Imi venea să urlu ca un nebun”.

Astfel printr-o intimplare a luat naștere primul stupefiant sintetic L.S.D.

Dietilamina acidului lisergic (în engleză „Lysergic Acid Diethylamide — L.S.D.) este o substanță semisintetică obținută din secara cornută fiind la ora actuală unul dintre cele mai

puternice mijloace de transport pe fărîmurile dementei.

Revista „Science et vie” arată că L.S.D. poate determina alterații cromozomice, poate străbate bariera placentară generînd în primele luni de sarcină malformații congenitale ce pot ajunge pînă la adevărate monstrozități, poate determina declanșarea leucemiei.

„Oră tîrzie din noapte. La maternitatea spitalului Bellevue din New York au avut loc 3 nașteri; totul se desfășura normal. Doar unul din cei abea veniți pe lume părea să fie mai agitat. N-au trecut nici două ore și sugarul a fost cuprins de convulsii violente, a început să scoată țipete neobișnuite și să se congestioneze pînă la invințire. Sora de serviciu anunță medicul de gardă. Între timp țipetele se amplificau. Sugarul devenise o masă de carne contorsionată. Dîndu-și seama că este vorba de o stare neobișnuită, medicul cere fișa de observație a mamei. S-a edificat pe loc: copilul se născuse toxicoman. Cît timp fusese alimentat de trupul matern doza de drog cu care se obișnuise îi era asigurată. Se pregătește seringă și după cîteca clipe țipetele încetează. Noul născut își recapătă liniștea. Se născuse un om distrus, un om ratat.

S-au scris biblioteci întregi despre efectele nocive ale acestor substanțe tranquilizante. Efectele marijuanei se limitează aproape exclusiv asupra sistemului nervos central în speță asupra scoarței cerebrale, asupra cerebelului.

În cazul altor droguri comportarea narcomanului devine impulsivă, apar tulburări de coordonare motrice (ataxie) tremurături, amețeli. Încetul cu încetul cel căzut în ghiarele acestei lumi macabre ajunge în brațele unei stări caracterizate prin confuzii mentale, dezorientare, anxietate, etc.

„Paris Boulevard du Montparnasse, 42, Poliția, anunțată telefonic sosește la fața locului și constată că pe scările vechiului imobil zace un tînăr hyppie

cu fața descompusă și cu spume la gură. Un medic aflat în mulțime pronunță un singur cuvînt: drog”.

„Hans W. venit la Paris din Germania occidentală ca să ducă viață de hyppie. — Am început direct cu hașiș. Am prietenii aici și ei m-au sfătuit să încerc dar eu am mers și mai departe, voiam să ajung la capătul călătoriilor de vis. Acum viața nu mai înseamnă nimic pentru mine”.

„Paul G. — Am 23 de ani și nu știu să fac nimic pentru că am eșuat la toate examenele în școală și în viață. Sînt foarte lucid, nu mai pot lucra. M-am drogat la început pentru a vedea. Acum nu mai pot trăi fără iarba asta blestemată. Cînd nu o am, mă dau cu capul de pereți și strig într-una că nu sînt bun de nimic. Mă simt bătrîn și neputincios. Știu că sînt alți tineri care au devenit narcomani numai pentru că au vrut să imite pe cineva; sînt niște imbecili”.

Aș putea continua prezentarea acestei galerii de posedăți dar cifra lor depășește 2 milioane și asta avînd drept ghid o serie de statistici foarte îngăduitoare. De fapt cifra lor este mult mai mare. Să fie oare numai vina lor că au căzut în ghearele iadului verde, că se incuină zeului L.S.D.? Cine poartă oare vina faptului că Walter Wandermeer moare drogat la ... 42 ani și că, copii din vecini afirmă că ei cunosc și alți puști care-și fac singuri injecții. Cine poartă oare vina faptului că:

— 25% din cei decedați anul trecut datorită consumului de droguri erau tineri între 15 și 19 ani;

— la 100.000 de narcotici depistați 25.000 sînt adolescenți.

— între 30—65%, din militarii S.U.A. ce se aflau în Vietnamul de Sud numai puteau trăi fara drog.

— că din 12 intoxicați 10 prezintă semne de paranoie fiind victime ale halucinațiilor.

După părerea medicilor de la Centrul de dezintoxicare din New York, trei cauze majore

concură la formarea unui drog

1. piața care furnizează stupefiant

2. mediul care favorizează și tolerează consumul drogurilor

3. o anumită predispoziție individuală față de viciu.

— Eronat domnii mei, profund eronat, praf în ochii înghițitorilor de statistici Mucegaiul ăsta social își are rădăcinile mult mai adînc înfipte.

„Mă droghez pentru că nu vreau să mor în Vietnam”.

„Caut să fac față violenței din jur”.

„Încerc să ies dintr-un cerc vicios”.

Nu domnii mei, mlaștina în care se bălăcesc acești indivizi ratați nu-și are geneza „în predispoziția individuală față de viciu și nici în piața care furnizează droguri”. Piața și traficul au apărut după ce s-a constatat că este o afacere rentabilă. Cauza, însă e una singură: — mediul care favorizează și tolerează folosirea drogurilor.

Ce-i oferă societatea bazată pe cultul banului, unui tînăr sau unei generații întregi?

Cînd societatea în care trăiești îți oferă numai deziluzii, cînd totul este bazat pe o luptă animalică pentru mai mult, cînd pentru a putea învăța trebuie să ai norocul de a te naște din părinți bogați, cînd, cînd, ...

Nu uitați domnilor ce făuriți statistici și „societăți antidrog” că există milioane de tineri care se scoală dimiteața cu bucuria vieții pe față, cu poftă de muncă, cu dorință de studiu, cu plăcerea de mișcare, că au pentru ce trăi, că își pot făuri practic orice idealuri, pentru că și le pot împlini prin muncă, pasiune și dăruire. Și nu uitați domnilor că aceste milioane de tineri pe a căror cărți stă scris „labor omnia vincit improbus” au și ei un cuvînt de spus.

Si nu un cuvînt mic.

Bibliografie:

— Pașaport pentru infern” Dic. Baboian.

— L. S. Goodman — A. Gilman — Bazele farmacologice ale terapiei.

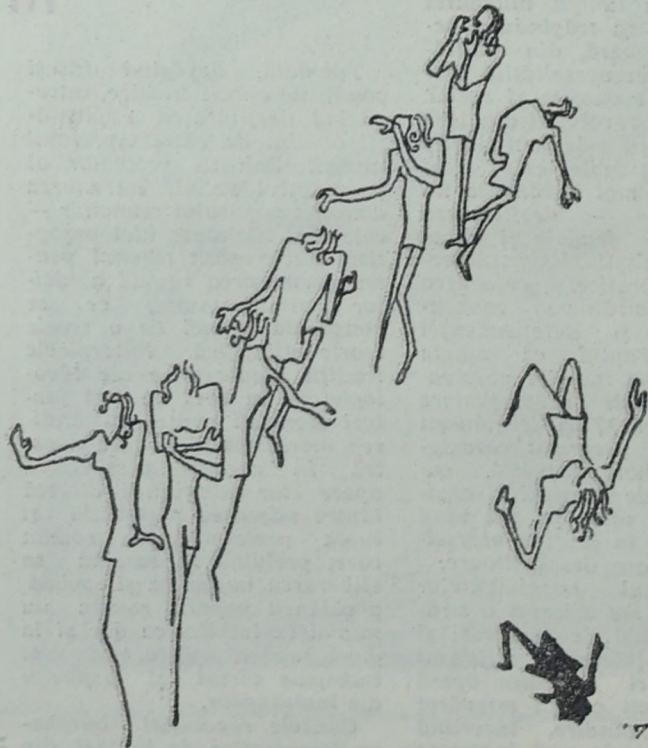
— Dr. Antoine Porot — „Les toxicomanies”.

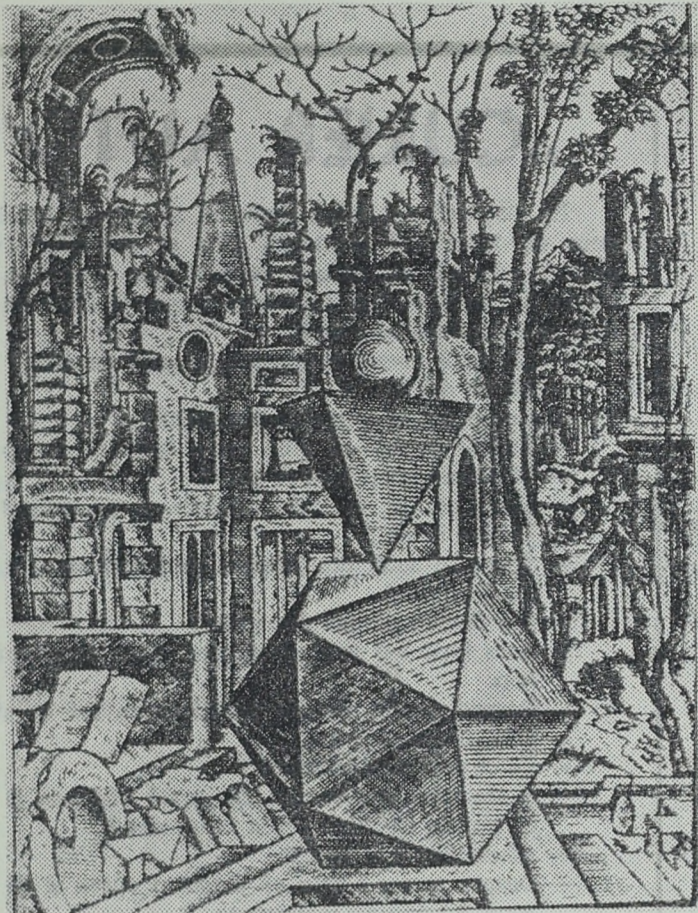
— Dr. Groyter „Drogenkunde”.

(Partea a doua va trata lupta antidrog)

VESA EUGEN

(Va urma)

CALEIDOSCOP ȘTIINȚIFIC

Ionii de heliu și studiul heliului superfluid.

Inițial ionii de heliu au fost utilizați ca un element de primă importanță în studiul heliului superfluid.

Mai târziu s-a dovedit că ionii chiar, ar fi un obiect de studiu interesant, ajungându-se recent ca numeroși cercetători să-și îndrepte studiile în domeniul structurii acestora. Primele măsurători care au fost făcute asupra mobilității acestor purtători au arătat că ionii de heliu nu sînt de loc niște simpli electroni sau un atom de heliu „+”. Ultimele teorii susțin că ionul pozitiv ar fi o mică bulă de heliu solid conținînd a patruzecea parte dintr-un atom, pe cînd ionul negativ este un electron izolat într-o cavitate de heliu lichid. S-a ajuns la concluzia că măsurarea precisă a masei efective a acestor purtători prezintă un mare interes pentru testarea acestor teorii.

I. Pointrenand și F.F.B. William cercetători în domeniul fizicii solidului și a rezonanței magnetice din Saclay au utilizat o metodă de rezonanță cu o precizie de 1%. Ei au observat rezonanța electrică a ionilor de același semn, capturați într-un potențial, de parametri cunoscuți, la suprafața heliului superfluid. Frecvența de rezonanță este direct dependentă de masa efectivă.

Cu masa efectivă astfel determinată s-a dedus raza ionilor care a putut fi comparată cu prezicerile teoretice anterioare.

Dacă raza purtătorilor de sarcină pozitivă concordă destul de bine cu estimările prevăzute, raza ionilor negativi pare mult mai mică decît valoarea teoretică.

Această metodă poate fi extinsă la studiul altor ioni în heliul superfluid.

Plasmă la o înaltă temperatură

La Institutul de cercetări tehnico-științifice în domeniul energiei atomice (Japonia) în dispozitivul termonuclear „Set-2” s-a obținut plasmă cu o temperatură de 3 milioane de grade. Timpul de păstrare a plasmă a fost de 0,05—0,1 sec. Pentru realizarea reacției termonucleare diferite este necesar ca plasmă cu o densitate de 10^{15} particule pe cm^3 să fie încălzită la o temperatură de 200 milioane grade și să fie păstrată în această stare un timp de 0,1—1 sec.

La laboratorul de fizică a plasmă de la universitatea din Princetown (statul New Jersey) într-un dispozitiv termonuclear, denumit compresor adiabatic toroidal, s-a obținut plasmă cu densitatea de 10^5 particule pe cm^3 cu o temperatură de 25 milioane grade. Temperatura ionilor de deuteriu (sau a atomilor încărcăți) a fost de numai 7 milioane grade.

Accelerarea protonilor pînă la energia de 400 Gev.

În acceleratorul de lingă Batavia (Illinois) s-a realizat o accelerare a protonilor pînă la enegii de 400 (Gev. energia proiectată a fost de 200 Gev). Pe acest accelerator s-a prevăzut să se facă 25 de experiențe în colaborare cu oameni de știință din diferite țări. Se prevede că protonii vor fi accelerați pînă la o energie de 500 Gev.

Cercetări asupra laserilor

Începînd din 1975 memoriile calculatoarelor electronice fabricate de Institutul central de cercetări fizice din Budapesta vor înregistra și citi informațiile prin laser. Laserele cu gaz vor fi utilizate ca instrumente de fabricare a circuitelor integrale. În acest domeniu savanții unguri și sovietici vor studia împreună comportarea metalelor și a atomilor din metal sub acțiunea laserilor. S-a constatat că laserul transformă structura stratului electronic și schimbă spectrul luminii emise de atom.

Cercetările efectuate în Ungaria asupra laserilor, au ca scop să elucideze procesele de accelerare a reacțiilor chimice utilizate în producția industrială cu ajutorul unor surse luminoase de mare intensitate.

Efectul HALL ANORMAL

În metalele și aliajele feromagnetice, cîmpul Hall se descompune în două componente: una normală proporțională cu inducția magnetică, iar cealaltă anormală proporțională cu magnetizarea.

Efectul Hall anormal, ce e cunoscut de mult timp în aliajele feromagnetice, a prezentat un deosebit interes pentru teoreticieni, în ultimii douăzeci de ani, dar complexitatea problemei feromagnetismului precum și cunoștințele insuficiente asupra structurii acestor corpuri nu au permis un acord satisfăcător cu experiența. I. N. Chazalvret și I. Solomon de la laboratorul de fizică a materiei condensate al Școlii Polihnice au pus în evidență efectul Hall anormal într-un semiconductor nemagnetic (InSb de tip n) la temperaturi scăzute printr-un procedeu de rezonanță de spin care elimină efectul normal.

Rezultatele obținute confirmă existența a două contribuții de semne opuse, una datorită efectului difuziunii și simetriei arăta unui decalaj lateral al electronului în timpul coliziunii. O bună creștere a benzilor și a funcțiilor de undă electronice în InSb permite să se calculeze efectul fără parametru ajustabil și poate servi ca test diferitor teorii.

O nouă fază lichidă în heliu-3

O serie de experiențe recente de rezonanță magnetică nucleară asupra amestecului heliu-3 lichid și solid, au indicat că heliu-3 lichid prezintă două tranziții.

Rezultatele unui grup de cercetători din Cornell indică un deplasament de la frecvența de rezonanță nucleară a heliului lichid, care sugerează existența unui cîmp magnetic în lichid, și deci o fază anizotropă ordonată. O mare parte din cercetători, teoreticieni au fost determinați să creadă că această fază lichidă ar putea fi superfluidă, de unde He-3 ar fi compus din fermioni. Mai recent un teoretician de la universitatea din Sussex din Anglia, A. I. Leggen, a emis ipoteza că He-3 ar putea suporta o tranziție de ordin secundar pentru a trece într-o stare unde simetria de „spin-orbital” este spartă și care ar fi o nouă fază analoagă, celei Bardeen-Cooper et Schieffer (BCS) în metalele supraconductoare dar unde se formează perechi în care momentul orbital L va fi diferit de zero.

Planeta necunoscută

Existența posibilă a unei planete transplutoniene este desigur un subiect fascinant. Cu toate că numeroși cercetători au prezis existența unei planete acum un secol eforturile canalizate în scopul găsirii ei au fost zadarnice.

Actualmente Brady a sugerat ideea că anomaliile în trecerea cometei Halley ar putea fi explicate prin existența unei planete masive cu o masă de aproximativ a mia parte din masa Soarelui, iar orbita înclinată cu 60° (grade) față de planul elipticilor. P. Goldreich și W. Ward de la Cal Teck, arată că o astfel de planetă care conține cea mai mare parte a momentului unghiular al sistemului solar, ar forța planul elipticii să aibă o mișcare de precesie, timp de 10 milioane de ani în jurul unei axe apropiată de acest plan și pe de altă parte planetele exterioare nu s-ar deplasa într-un plan unic. Acești cercetători consideră că rezidurile în trecerea cometei Halley pot fi explicate prin forțe negravitaționale (de exemplu, presiunea datorită pierderii elementelor volatile de către comete); existența unei planete transplutoniene nu ar fi deci necesară pentru a explica rezidurile în mișcarea cometei Halley.

Nava „SORMOVICI”

O nouă navă sovietică de pasageri „Sormovici” cu turbină cu gaze ce se deplasează pe pernă cu aer, poate dezvolta o viteză de 100 km la oră. Salonul confortabil al navei poate primi 50 de pasageri. Ea a început să facă deja curse regulate între Gorki și Ceboksari. Tra-seul parcurs are și porțiuni unde riul este considerat nenavigabil nava putînd trece peste praguri și bancuri de nisip.

Laserul taie combustibilul nuclear

Două firme franceze „Grocement atomique alsaciatlaticque” și „Ateliers et chan Fiers de Bretagne” au pus la punct un nou dispozitiv pentru tăierea elementelor combustibile „arse” în centralele atomice. Prelucrarea acestor elemente se face în prezent printr-o serie de operații mecanice efectuate de la distanță. Noul dispozitiv se bazează pe un fascicul laser. Primele încercări au dat rezultate concludente.

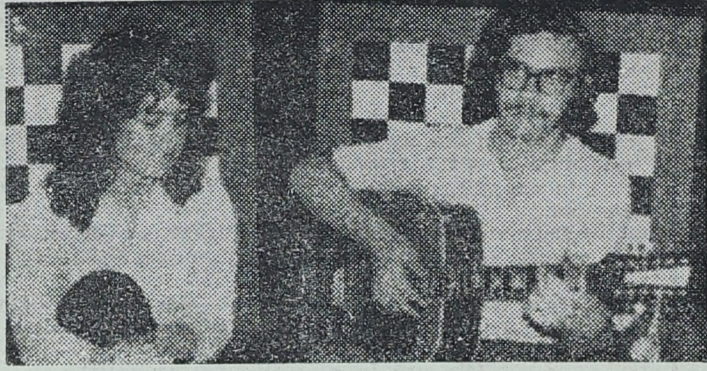
Perfecționarea benzilor magnetice video

Firma „Memorec” din S.U.A. a lansat pe piața în luna ianuarie a.c. primele benzi magnetice video cu bioxid de crom, fabricație după licența, „Du Pont de Nemours”, care se pot adapta la dispozitivele de lectură și înregistrare de $\frac{1}{4}$ țoli, Sony, Japan Victor, Pan asornic etc.

Produsă în lungimi de 10, 20, 30 și 60 minute această bandă poate fi utilizată pentru înregistrări în alb negru sau în culori cu o capacitate de înregistrare de 5 ori mai mare decît aceea a benzilor existente pe piață. Prețul lor este mai mic, decît acela al benzilor Sony sau 3 M. Dacă utilizarea pe scară a acestor benzi va confirma testele efectuate pînă acum se prevede o scădere de prețuri spectaculoasă.

După La Recherche și buletin Agerpres
pagină redactată de DOREL MARIAN

Cristina Romak și Eugen Eliu la M.V.

Nici o cortină nu s-a ridicat, nici o cortină nu a căzut. Ei au cântat, iar noi i-am ascultat. Ei au cântat, iar noi avem impresia că imaginația noastră cântă. Glasul Cristinei arareori suav ca o pulbere fină de rouă cristaliză surprinzător, devenea diamant în putând atinge însuși starea de incandescență, pe când Eugen crea zecorurile cele mai firești, fascinante prin bogăția și varietatea muzicii, aceeași și mereu alta- dezastru impresionantele resurse de expresie ale chitarei.

Sub schimbătoarele nuanțe ale luminii cernute din lampioane colorate, ei aminteau prin grava concentrare și sobra lapidaritate — fără inutilele înfloriri ale genului — de măiestria cântăreților de balade populare, a acelor balade în care alegoria îmbrățișează cele mai semnificative aspecte ale vieții.

Ei ne-au cântat nouă, dar cîntecul lor fugea de „cîntec” — căutînd acea formă de expresie care face posibilă comunicarea esențială între suflete. Melodia își are, desigur, importanța sa capitală, dar dincolo de ea este ritmul și mai ales intonația. Și din nou comparația se impune: melodia este în primul rînd afectivă, timbrul deosebit de cromatic nuanțează sentimente și felul cum este rostită — ușor sau puternic, nălmășit sau hotărît povestește iarși despre expresivitatea baladei.

Cristina dă scurte indicații asupra textului cîntecelor. Cuvînt după cuvînt, melodie după melodie definesc vocație și ideal. Vocația este tradusă de calitate și formă, idealul este tradus de conținutul profund uman și militant.

Nimic nu mi se pare mai greu decît crearea unei arte de înaltă valoare artistică și profund militantă. Și aceasta pentru că artistul care caută calitatea expresiei este, în general, tentat să lase cîte ceva din fond, iar cel care ține indeosebi la afirmarea ideii își face nu de puține ori, concesii mult prea largi în privința aspectului calitativ, al formei. Caracterul ponderat al acestor două laturi într-o operă de artă este cel care poate să confere calificativul de desăvîrșire, calificativ către care Cristina și Eugen tind.

Ascultîndu-i, nu poți să nu înțelegi că sînt cît se poate de originali, deși impresia ta este că i-ai mai auzit, și nu datorită cîntecelor luate din repertoriul internațional, ci — paradoxal — tocmai datorită modului nou în care dau, un mod care ti-i apropie imediat, prin chipul atît de firesc de adresare.

Cele câteva compoziții originale: Uitați-vă puțin la stele, Orașul, Marca mută — nu ni-i prezintă nici ele într-o postură de paradă, ci în una de întrebări, în care se întuesc răspunsuri de afectiv militantism, conșturîndu-se chiar un crez: artistul este cel care oferă semnelor „stele” — cu alte cuvîntele — nălmășele sale vizează eternul.

Probleme de acută actualitate se transmit vibrat, răscolitor; perpetua sete de libertate a omului, oroaia în fața crimei, solidaritatea cu luptătorii pentru pace te cubrînd prin țesături

melodice de inefabil lirism, transformîndu-te într-o unitate conjuncturală — asemeni salurilor unei mări, toate unduite în același tumult.

Prin tematică și melodie, cei doi artiști caută universalul; individualul este la ei tipologic, bucurîndu-se în acest fel de generalitate.

Fiînd vorba despre un gen muzical în care textul formează corp organic cu melodia și acompaniamentul — interpretelor li se pune și probleme alegerii pieselor care, majoritatea cîntate în engleză, introduc un nou element de dificultate: limba!

Nici o cortină nu s-a ridicat, nici o cortină nu a căzut. I-am aplaudat și m-am surprins gîndindu-mă că forma lor de interpretare — presupunînd interiorizare din partea fiecărui ascultător este într-o oarecare contradicție cu izbucnirea în visor de aplauze...

Ca ascultătoare n-am putut să fiu decît subiectivă, așa cum au fost toți cei din sală. Rarele inexactități le-am luat de inexistente, construcția muzicală fiînd în ansamblu, de înaltă calitate.

Premiul cîștigat cu prilejul Mărtisorului studentesc '78, adreziunea publicului cu ocazia spectacolelor susținute, turneele întreprinse și cele de perspectivă — sînt note suplimentare, ce dau certitudine asupra vîloarei evoluții artistice a cuplului Cristina — Eugen

MARIA MAN

„Cele șapte minuni ale lumii antice”

(partea a treia)

TEMPLUL ARTEMISEI DIN EFES

După ce ochii glaciali ai Sfînzului I-au salutat pe Ra, după ce am făcut cîțiva pași printre arborii gigantici din grădinile suspendate ale Babilonului, cu aerul răcorit de fîntîni țîșnitoare, să ne îndreptăm pașii spre portul Alexandria (care avea să ajungă în zilele lui Iulius Cezar la peste 500.000 de locuitori) și amestecîndu-ne cu mulțimea de trebăluitori din port, să căutăm o corabie elină. Vom naviga cîteva zile bune de drum, lăsînd la nord-est insula Rodos, intrăm în Marea Egee și aruncăm ancora la Efes.

Tărîmul Asiei mici — cu „polis”-urile, Emirna, Sardes, Millet, Halicarnas, devine pămînt de baștină pentru emigranții ionieni care alungați din teritoriile lor de către dorieli, s-au rerugiat în arhipelagul Egeei și pe litoralul Asiei Mici, care a căpătat astfel numele de Ionia.

Ba sfîrșitul sec. XI î. e. n. emigranții ionieni cuceresc regiunea iar conducătorul lor Androcles, fiul regelui Codrus își stabilește reședința lângă sanctuarul zeiței Cybela (mai tîrziu fu identificată cu Artemis). Evoluția pe care o cunoaște Efesul, de la măruntă colonie de emigranți ionieni din secolul al XI î. e. n. și pînă la marea metropolă a Eurasiei elenistice și romane, este strîns legată de istoria sanctuarului său. Artemis cea venerată în Efes, este zeita naturii, a fertilității, a florilor, a fructelor, a tuturor roadelor pămîntului și a animalelor domestice. Cu timpul zeita devine

și protectoarea orașelor, a corăbierilor și a călătorilor pe mare. Serbările anuale închinare zeitei constau dintr-o procesiune solemnă, în care statua zeitei era purtată pe malul mării și cufundată în apă ca simbol al legăturii acesteia cu marea. Procesiunea era urmată de sacrificii, dansuri și concursuri de toate genurile.

În secolul VII î. e. n. dezvoltarea arhitecturii și tehnicii de construcție permite începerea lucrărilor la fundațiile templului propriu zis. Amplasamentul lucrării găsindu-se într-un teren de fundație slab — zonă mlăștinoasă — face ca pentru executarea lucrărilor să fie solicitat Theodoros din Samos.

Înainte cu puțin de terminarea lucrărilor întregului templu, acesta este incendiat de cimerienii care atacaseră Libia și cetățile grecești de pe litoral.

Nu trece mult timp și lucrările de reconstrucție încep sub conducerea reputatului arhitect Chersiphron din Knossos. El a condus lucrările pînă la partea superioară a coloanelor iar fiului său Metagene i-a revenit însărcinarea de a pune arhitravele și de a termina antablamentul. Marea realizare a acestei lucrări este aceea de a ridica aceste elemente (grinzii) la cea. 25 m (1 l) de sol și plasate exact deasupra coloanelor. Pliniu arată că s-a reușit aceasta cu ajutorul unui plan înclinat alcătuit din mii de saci de nisip, plan care întreținea nivelul superior al coloanelor (1 l). Pe plan erau urcate

elementele. Așezarea lor se făcea eliberînd nisipul din sacii de la partea inferioară. Vitruvius descrie modul în care au fost transportate aceste impresionante blocuri de piatră.

Blocurile reprezentau trunchiuri sau fusuri de coloană care erau monolite și aveau 18 m și arhitravele, care aveau distanța egală cu interaxul a două coloane vecine. Sistemul folosit Chersiphron considerat și astăzi ingenios, s-a adaptat foarte bine condițiilor existente. De la carieră pînă la templu este a distanță relativ mică (8000 de pași) de aprox. 6 Km-șes. În schimb coloanele fiînd foarte mari și drumurile de cîmpie desfundate nu se putea alege soluția transportului cu carele. Chersiphron practic în coloana așezată orizontal, două orificii centrale în centru bazelor acestor trunchi de con. În orificii fixează cu plumb topul o piesă metalică, o tijă — de jur împrejur realizează un cadru dreptunghiular din lemn cioplit gros de o treime de picior). Tijă metalică are loc într-un orificiu și în acest mod trăgînd de cadru coloana se rostogolește liberă în interiorul lui.

Fiul său, Metagene aplică același mod și arhitravelor. Realizează niște roți de douăsprezece picioare și asamblează elementele în așa fel încît arhitravele ocupă locul osiilor.

La conducerea lucrărilor de construcție și întreținere vine un oarecare antreprenor Paconius, dar se pare că trebuia nu se va sfîrși niciodată, deoarece un nou incendiu îi avariază în 560 î. e. n.

(Va urma)

„CURIER AUTO”

În 1964 vedea lumina tiparului la editura Stock o culegere de interviuri intitulată „Vu et entendu” (Văzute și auzite) purtînd semnătura cunoscutului jurnalist francez Pierre J. Dumayet. Am extras un fragment dintr-un interviu luat unei conducătoare auto.

- „De cîtă vreme conduceți, stimată doamnă ?
- De un an.
- Ce-mi puteți spune despre bujii ?
- Bujii trebuie să aibă vre-o legătură cu aprinderea.
- Și despre aprindere ce știți ?
- Poate să fie cu autoaprindere. E periculos !
- Despre delco ?
- Știu că-l scoți din funcție cînd vrei ca o mașină să nu pornească.
- Dar despre puntea din spate ?
- Asta riști s-o rupi dacă treci prea repede peste un hop.
- Despre motor, despre funcționarea lui ce știți ?
- Știu că are pistoane.
- La ce servesc pistoanele ?
- N-am idee știu numai că există pistoane și bujii și că bujii trebuie să stea la umezeală.
- Altceva ce mai știți ?
- Despre motor ? Știu că există o curea și că dacă se rupe, mașina nu mai merge.
- Puteți să-mi spuneți prin ce procedeu se învîrtesc roțile mașinii Dvs. ?
- Motorul le face să se învîrtească.
- Dar cum se transmite la roți mișcarea creată de motor ?
- Nu mi-am pus niciodată întrebarea asta. Stați să mă gîndesc...
- Gîndiți-vă
- Cred că prin curea.
- Prin curea despre care vorbeați mai înainte ?
- Da. De ce rîdeți ?
- Vă promit să fiu serios. După părerea Dvs. care sînt roțile antrenate de curea ?
- Cum adică ?
- Adică roțile din față sau roțile din spate ?
- Amîndouă.
- Vreți să spuneți toate patru ?
- Da.
- Deci credeți că toate patru roțile sînt roți motoare ?
- N-ați auzit de tracțiune pe roțile din față și de tracțiune pe roțile din spate ?
- Ba da.
- Ce înseamnă tracțiune pe roțile din față ?
- Adică o mașină care are motorul în față.
- Cînd pui mașina în mișcare ce se întîmplă ?
- Păi, profiți de momentul în care motorul nu se învîrtește ca să bagi în viteză.
- Trebuie să te grăbești nu ?
- Da.
- Nu mi-ați spus ce înseamnă să ambreiezi ?
- Înseamnă să debreiezi.
- Amîndouă înseamnă același lucru ?
- Da. De altfel nu există decît o pedală, nu ?
- Pentru ce puneți ulei la motor ?
- Ca să nu ruginească.
- Există în structura mașinii Dvs. ceva care vă contracariază spiritul logic ?
- Un singur lucru : motorul e în spate și benzina se pune în față.
- Și cum se face că în ciuda acestei absurdități mașina poate funcționa ?
- Bănuiesc eu că-l o țevă care trece pe sub mașină și duce benzina la motor. Mi-ar fi părut mai normal să fie amîndouă la un loc.

În loc de încheiere :

Statisticile arată că femeile nu consideră obținerea carnetului de conducere ca sfîrșitul perioadei de „ucenicie”. Dar dovedesc o emotivitate mai mare, vitezele superioare le inhibă. Nu se expun unor pericole gratuite și întotdeauna cu cea mai mare atenție își iau măsurile de prevedere la intersecții și depășiri. Dar cîte nu ascund statisticile !

E.V.

P.S. Dorim succes colegelor noastre de la secția C.F.D.P. din Facultatea de Construcții, la examenul de conducere auto.

COLECTIVUL DE REDACȚIE

DAN DUBINĂ (redactor șef), IONEL MATA-LĂ (redactor șef adjunct), DOREL MARIAN (secretar general de redacție), RADU TUDOR POPA, EUGEN VESA, GEORGE PALL SANIS-LAV, MARIA MAN, ALEXANDRU CHIRIAC, PETAN TUDOR, CĂLIN POPA (grafică), VIOBEL HURDUC (grafică), GHEORGHE TEODOSE (fotoreporter) și DINULESCU DAN (fotoreporter).
SEDIUL REDACȚIEI: HECTORATUL I. P. T.,
bv. 30 Decembrie nr. 2, etaj III, camera 345. Per-maneanța la sediu: zilnic orele 13.30—14.30
TIPĂRIUL: Intreprinderea Poligrafică „Banat”.